Hanna Lee
Billionaires
18+
LADY C

Hanna Lee

Billionaires
Volumul 4

LADY C

și

STRĂINUL

Iubirea apare când nici nu te aștepți.
Cea de-al patrulea volum prezintă povestea lui Cate, o femeie puternică, bogată și sexy, dar cu o latură perversă și, câteodată, prea aventuroasă. Nu crede în dragoste, decât în sex. Urăște publicitatea și foarte puține persoane știu adevărata ei identitate.
Dar, când este prinsă într-o situație stânjenitoare și e nevoită să se dea drept prostituată, trebuie să facă orice pentru a-și apăra imaginea publică, inclusiv, să petreacă câteva zile în compania unui bărbat foarte atrăgător, care o va face să privească într-un alt mod această aventură și, poate, chiar să spere că este începutul unei povești de dragoste.
Ben este un bărbat care poate avea orice femeie, dar prostituata din fața lui pare ceva mai mult și, intrigat de comportamentul ei, îi face o propunere care le poate schimba viața.
Dar ce se întâmplă când minciuna devine mai mare și mai periculoasă decât adevărul?

ISBN general 978-606-9017-10-4
ISBN vol. 4 978-606-9017-14-2

HANNA LEE

BILLIONAIRES

Volumul 4

Lady C
și
Străinul

STYLISHED
Timișoara, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
HANNA LEE
Billionaires / Hanna Lee.
— Timişoara: Stylished, 2019 6 vol.
ISBN 978 – 606 – 9017 – 10 – 4
Vol. 4: Lady C şi străinul. – 2019. – ISBN 978–606–9017–14–2
821.135.1

Editura STYLISHED Timişoara,
Judeţul Timiş Calea Martirilor 1989, nr. 51/27
Tel.: (+ 40) 727.07.49.48
www.stylishedbooks.ro
www.noicecitim.ro

LADY C
ȘI
STRĂINUL

Capitolul 1

Cate

Aveam în liceu o prietenă care, atunci când situaţia era nasoală rău, folosea o vorbă: „e groasă ca capu’ de răţoi”. Că în butoaie pline de rahat tot intram, dar când era chiar nasol, atunci era groasă treaba. Ca capul de răţoi.

Ca acum.

Totul a început acum 2 ore, când am intrat în nenorocitul ăsta de hotel de 5 stele din Hollywood. Din fericire, nici dracu’ nu mă ştia pe aici, iar asta era şi ideea.

Nu degeaba ani de zile, orice interviu am dat în numele companiei pe care o conduc, am refuzat să mi se facă poze, iar dacă cineva a reuşit vreodată să îmi facă o poză, Deanne şi Tara s-au ocupat imediat de site-ul respectiv. Cât despre ziare, acestea au fost trecute cu vederea, nu foarte multă lume fiind interesată de cine este Catherine Deville, moştenitoarea producătorului de maşini „Devils Automobile”.

Au scris câteva articole prin revistele şi ziarele de specialitate, dar în rest, am stat ascunsă cât am putut de mult şi foarte puţine persoane au acces la mine, pentru a mă recunoaşte ulterior pe stradă.

Din fericire, părinţii mei au continuat să fie imaginea companiei, chiar dacă s-au retras din

activitate şi m-au numit responsabilul pentru ce se întâmplă, fiind foarte mulţumiţi de ideile mele şi cifrele foarte bune pe care le obţin în fiecare an.

Cel mai frumos moment pentru mine a fost când tata mi-a spus că îi pare rău că nu m-am născut mai devreme, ca să îmi predea totul cu mulţi ani înainte. Tot atunci, el şi mama mi-au recunoscut că fac o treabă mai bună decât au făcut ei până atunci şi că nu îşi puteau dori pe cineva mai perfect pentru a prelua responsabilităţile companiei. Singura mea condiţie a fost ca faţa mea să nu apară pe nicăieri şi ei să continue să fie cei care vor reprezenta compania la baluri caritabile şi alte evenimente mondene, unde cineva ar putea să îmi facă vreo poză.

Aveam 27 de ani. Micul lor geniu. De atunci, lucrurile continuă să crească şi să se dezvolte la fel de bine şi aranjamentul nostru să funcţioneze perfect.

Până azi. Când m-a mâncat în cur să vin în hotelul ăsta, îmbrăcată ca o pipiţă într-o rochie neagră, scurtă, cu paiete. Până şi părul mi l-am nuanţat în blond, pentru a fi sigură că elimin orice şansă de a fi recunoscută. Mi-am stricat eu frumuseţea de şaten natural…

Şi vă întrebaţi ce caut în hotelul ăsta îmbrăcată ca o prostituată?

Un telefon mobil.

Am o gentuţă mică în care nu am decât două hârtii de 20 de dolari şi o cutie de prezervative. Că

cică e de ajuns pentru o paraşută, în cazul în care cineva îmi verifică geanta. Telefonul meu mobil şi cheile de la maşină sunt în geanta idioatei de Miranda, asistenta mea, care se pare că a avut un accident uşor de maşină, în timp ce venea spre mine, chiar în maşina mea, pupând în cur un jeep şi acum umblă pe la poliţie pentru a o da la pace cu şoferul celălalt.

Aşa că eu am rămas singură în misiunea asta, doar cu o cască minusculă în ureche, unde vocea Deannei îmi ţine companie.

Deci, care e povestea cu telefonul curului, vă întrebaţi? Simplu.

La bar sunt doi bărbaţi. Unul pipăie de zor o femeie, sau cel puţin aşa pare, dar nu aş băga mâna în foc că nu e un travestit foarte sexy. Celălalt bea liniştit dintr-un cocktail şi butonează de zor la telefon. Acel telefon. Individul acesta este actualul gagic al surorii Mirandei, venit cu prietenii lui la o petrecere a burlacilor dată de unul dintre colegii lui de la job.

Rolul meu e simplu: să mă bag în seamă cu el şi să văd dacă e capabil să o înşele pe sora asistentei mele, furându-i totodată telefonul pentru a verifica dacă el în acest timp se conversează şi cu alte gagici.

Totul trebuia să dureze maxim jumătate de oră, timp în care Deanne şi Tara, ajutate de un microcip pe care eu trebuia să îl lipesc de telefonul acestuia, în timp ce îl ţineam de vorbă, îi

făceau o copie şi extrăgeau toate datele necesare din telefonul lui.

Acum nu mă întrebaţi de ce m-am oferit să fac eu treaba asta murdară. Întâmplarea a făcut ca eu să am o întâlnire în săptămâna următoare chiar în acest oraş, iar lacrimile de crocodil ale Mirandei, îngrijorată pentru sora ei, gata aproape să fugă în lume cu individul acesta mai mare cu aproape zece ani decât ea pe care îl iubea la nebunie, m-au înduioşat prea tare şi am zis că trebuie să o lecuiesc pe micuţa soră, arătându-i ceea ce eu ştiu deja: toţi bărbaţii sunt curve. Şi de acea noi trebuie să fim şi mai curve decât ei. Şi nu vorbesc doar de activitatea la pat.

O lecţie dură pentru o fată de aproape 20 de ani, dar din fericire şi ea a fost de acord să îi testăm iubitul.

Singurele excepţii de bărbaţi, care merită tot ce e mai bun pe lume, sunt cei trei bărbaţi care şi-au făcut prezenţa în viaţa prietenelor mele cele mai bune, fiind singurii care au dovedit că şi-ar da şi viaţa pentru ele.

Însă eu şi Tara am rămas încă singure. Ea încă speră să îl găsească pe alesul inimii, eu am renunţat de mulţi ani să mai visez la cai verzi pe pereţi. Trăiesc de prea mulţi ani într-o lume a bărbaţilor, încât să mai fiu capabilă să cred că, în spatele privirilor lascive aţintite asupra sânilor femeilor, se ascund şi sentimente pure de iubire. Vrăjeală!

Astfel, de ani de zile am funcţionat pe o altfel de abordare: nu mă fute un bărbat, ci eu îl fut pe el. Şi nu am regretat nicio secundă acest stil care mi-a ferit inima de farmecele Don Juanilor pe care i-am întâlnit până acum.

Şi aşa am ajuns aici. În acest hotel. Nu să îi dovedesc copilei aceleia, într-un mare moment de-al meu de plictiseală, că acest bărbat o iubeşte cu adevărat, ci să îi dovedesc că bărbaţii nu sunt de încredere şi că toţi ţi-o trag cu prima ocazie.

M-am apropiat de cei doi, chiar dacă Deanne m-a anunţat de tamponarea uşoară a Mirandei, care o împiedică să ajungă la hotel pentru a face poze inculpatului şi pentru a mă lua de aici, când misiunea mea se termina. Decid să merg mai departe, dacă tot am ajuns până aici, chiar dacă sunt singură. Deanne este constant cu mine şi dacă situaţia ajunge într-un punct în care am nevoie de ajutor, va interveni. Ne vom mulţumi doar cu filmările camerelor din hotel, pe care tot fetele mele le vor obţine şi cu ceea ce vom găsi în telefon.

Blondul care pipăie fiinţa aia extrem de fardată se bagă imediat în seamă cu mine, aproape uitând de creatura magică de lângă el. Dar pentru a scăpa mai repede de aici, îmi manifest imediat interesul pentru prietenul lui, care îmi oferă imediat un cocktail.

Zâmbetul tâmpit de pe faţa lui îmi spune că sunt pe drumul cel bun.

Imediat localizez telefonul. Este în buzunarul lateral al sacoului pe care îl poartă, aşa că, după ce îl văd cum devine mai relaxat în prezenţa mea, mi-e foarte uşor să mă apropii de el, şoptindu-i vorbe dulci şi să îi scot telefonul din buzunar.

Tot ce trebuie să fac este să mă duc la baie, să lipesc micul cip pe interiorul carcasei şi să mă întorc cu telefonul la el.

Doar că apuc să fac doi paşi şi o namilă de om mă prinde de braţ.

— Nu chiar aşa de repede păpuşă.

Imediat lângă noi îşi face şi apariţia victima mea.

— Las-o, Jimmy, că e cu mine.

— E pe mă-ta! se răsteşte acesta cu o voce groasă. Taci dracu', prostule, că te fură pe faţă şi nu îţi dai seama.

Rahat. M-a văzut că am luat telefonul?!

— De 10 minute mă uit cu şeful la tine cum te prosteşte curva asta şi tu nu îţi dai seama.

Mă încrunt. Mă face pe mine curvă? A... stai că ăsta îmi e rolul. Da. Trec cu vederea.

Victima mea se uită în jur şi privirea lui se fixează pe o persoană pe care nu reuşesc să o văd, venind spre noi, din spatele meu, iar braţul puternic al gorilei nu mă lasă să mă mişc. Victima mea se albeşte la faţă, dar eu nu pot să nu mă simt într-un mare căcat. Cum dracu' scap eu de ei?

— Malcolm, aud o voce calmă, dar rece în spatele meu. Îţi recomand să te duci în camera ta

să te odihneşti şi discutăm mâine dimineaţă.

Acesta aprobă din cap, cu o faţă vinovată, de parcă ar fi omorât un căţel şi nu pot să nu mă strâmb cu dezgust. Ce bărbat e ăsta? Pleacă cu coada între picioare şi nici nu cere o lămurire, să nu mai pomenesc de telefonul lui care este încă la mine în gentuţă.

Profit de momentul acesta şi mă mişc brusc, eliberându-mă din strânsoarea gorilei şi întorcându-mă spre bărbatul din spatele meu. Şi dau de cei mai pătrunzători ochi, care mă fixează, la mai puţin de un metru.

Are cam 35 de ani, părul mai lung decât al majorităţii bărbaţilor, barba mai mare de o săptămână, mai înalt cu un cap decât mine, chiar dacă sunt şi eu destul de înaltă datorită tocurilor, el mă depăşeşte doar cu câţiva centimetri. Are un look care pare neîngrijit, dar după hainele pe care le poartă, îţi poţi da seama uşor că este foarte atent cu aspectul lui.

Se încruntă un pic şi tot corpul meu ia foc. Este cel mai sexy bărbat pe care l-am văzut în viaţa mea. Sau cel puţin în foarte mulţi ani.

Inima îmi bate cu putere şi se apropie uşor de mine, pentru o secundă, apoi se dă înapoi.

— După parfumul pe care îl porţi îmi dau seama că nu eşti una ieftină. Întrebarea mea este dacă eşti doar o prostituată sau un spion.

— Spion?!

Hai că la asta nu mă aşteptam.

— Altfel nu îmi explic ce voiai să faci cu telefonul lui Malcolm, care are în el nişte date destul de confidenţiale.

— Nici nu ştiu ce dracu' face Malcolm şi până azi nu l-am văzut în viaţa mea. Eu doar încercam să înscriu ceva azi, zic încercând să par relaxată.

Mergea o gumă de mestecat acum, să fac un balon, dar din păcate nu am.

Bărbatul vrea să mai spună ceva, dar vocea groasă a gorilei îl opreşte.

— Şefu', nu mai bine continuăm discuţia în altă parte? Se cam uită lumea.

Lumea. Să-mi bag picioarele! Dacă cineva îmi face o poza, îi nenorocesc pe ăştia doi. Doar dacă nu mă omoară ei înainte.

„Cate, nu ştiu ce se întâmplă acolo, dar dacă vrei să intervin, tuşeşte". Vocea lui Deanne, din urechea mea, îmi aminteşte că, dacă ăştia îmi văd casca mică din ureche, care momentan e acoperită de păr, am belit-o. Vor chema poliţia, iar prima mea poză făcută publică, în presă, o să fie cea de la cazier. Sunt vinovată şi Deanne nu are ce să facă să mă scoată din rahatul ăsta, fără a face şi mai mult scandal.

Aşa că nu scot un sunet şi aştept momentul în care o să pot să comunic cu ea sau să scap de cască, până nu o găsesc ăştia.

— Să mergem sus, răspunde acesta cu acelaşi calm.

— Ce e sus? Ce o să îmi faceţi?

— Nu o să îţi facem nimic, stai liniştită, răspunde el calm, în timp ce sunt luată aproape pe sus de gorilă, spre holul care duce la lifturi. Vrem să aflăm dacă eşti spion sau o simplă curvă şi apoi chemăm poliţia.

„Fuck!” o aud pe Deanne şoptind în urechea mea.

— Oh, fuck, zic şi eu. Chiar nu sunt spion şi nu ştiu despre ce vorbiţi. Dar, nu chemaţi poliţia, vă rog!

„Baby, sunt aici. Mă gândesc cum dracu’ să te scot de acolo! Îl sun pe Nicholas sau pe Colin şi poate au ei o idee cum să te scoatem”.

Cuvintele ei nu mă liniştesc, ţinând cont că trebuie să scap de cască cât mai repede, fără ca ei să mă vadă, dar în acelaşi timp, este singura metodă de a ţine legătura cu cineva, înainte de a fi tranşată de ăştia doi.

Capitolul 2

Cate

Sunt poftită, nu bruscată, într-un penthouse luxos al hotelului. Intrăm într-un living enorm, al cărui perete exterior se deschide spre o terasă imensă pe care se află o piscină. Sunt oficial impresionată şi nu îmi ascund uimirea de cât de frumos se vede oraşul prin perdeaua pe care o adiere uşoară o flutură. Sunt tentată să mă duc să

admir priveliştea, dar din nou îl simt pe urâtul ăsta mare lângă mine şi îmi amintesc cuvintele colegei din liceu. E groasă ca capul de răţoi.

— Ia un loc, îmi spune calm, dar poruncitor, bărbatul sexy.

Mă aşez pe un fotoliu şi mă uit spre el.

E bun rău. L-aş fute pe toate părţile, dacă nu aş fi în situaţia asta de rahat.

Se aşază pe canapeaua din faţa mea, punând picior peste picior şi continuând să mă fixeze cu privirea lui pătrunzătoare, care îmi analizează tot corpul, înainte de a reveni asupra chipului meu.

— Deci, continuă! Ce voiai să faci cu telefonul?

Graţie pauzei din lift, am avut timp să gândesc o minciună.

— 0 colegă de-a mea trebuia să vină să mă ia de aici, însă mi-am uitat telefonul acasă.

Îi întind geanta care putea să îmi confirme spusele.

— Aveam nevoie de un telefon să o sun să îi spun că sunt bine şi să vină să mă ia.

— Dar telefonul lui avea parolă.

— 1111? zic ridicând o sprânceană ironică. Am văzut de prima dată, de aceea m-am gândit că îmi e mai uşor să sun de pe telefonul lui decât să mă duc la bar sau să mă rog de cei din recepţie să mă lase să dau un telefon. Nu sunt prea încântaţi de prezenţa celor ca mine în hotelul lor.

— Peştele tău nu e în zonă? Mă îndoiesc că ar fi lăsat o asemenea bucată nesupravegheată.

— Peşte? Ce peşte?

— Nu ai peşte?

— Nu!

— Şi atunci, cum ai intrat în branşă?

— Prietena mea mi-a zis că e o petrecere a burlacilor la hotelul ăsta şi că aş putea să fac rost de nişte bani.

— Asta azi, dar înainte? Tot ea îţi dădea ponturile?

— Înainte? nu pot să nu zâmbesc. Este prima dată când fac asta.

El ridică o sprânceană, care îl face să fie şi mai atrăgător şi pare că nu mă crede.

— Care e numele tău?

— Cate.

„Fuck!” a fost şi vocea Deannei, dar şi primul meu gând când mi-am dat seama că i-am zis numele adevărat. E prea sexy să îl mint până la capăt sau ce dracu’ m-a lovit?!

— De la Cătălină, completez repede.

— Şi mai cum?

— Contează?

— Dacă nu îmi spui acum, oricum o să aflu mai târziu de la poliţie.

„Cătălină Sancez. Îţi creez rapid o identitate, în cazul în care te caută, dar nu o să meargă şi pentru poliţie. Încearcă să scapi de treaba asta”.

— Cătălină Sancez, răspund cu ezitare.

— Nu pari a fi de origine hispanică.

— Bunicul din partea tatălui era. S-a pierdut

gena între timp, dar am rămas cu numele.

Nici de data asta nu pare convins, aşa că îşi mută privirea spre gentuţa mică.

— Scoate, te rog, tot ce ai în geantă.

I-o întind.

— Scoate tu. Nu vreau să crezi că am buzunare ascunse.

— Nu îmi place să umblu în gentile femeilor.

Oh, ce cavaler. Ia dracu' geanta şi lasă-mă să plec.

Scot din ea telefonul mobil al lui Malcolm, cele două hârtii de 20 de dolari şi cutia de prezervative. Apoi îi întind geanta gorilei.

— Sunt sigură că tu nu ai reţineri în a verifica geanta unei doamne. Aşa că, te rog, s-o scuturi bine, zâmbesc ironic la gluma mea.

Acesta bombăne sarcastic ceva legat de cuvântul „doamnă" şi controlează gentuţa, întorcând-o pe toate părţile. Mulţumit că nu găseşte nimic suspicios, îmi întinde geanta mototolită, pe care eu încep imediat s-o aranjez cu grijă.

Este o gentuţă primită de la Tara, pe care ea a purtat-o într-un film şi mereu a considerat că i-a purtat noroc. Aşa că sunt foarte mândră să o port, chiar dacă valoarea ei este destul de mică, pentru mine contează că a însemnat ceva pentru ea şi cu toate asta mi-a făcut-o mie cadou.

— Dar numele tău care este? îl întreb pe bărbatul din faţa mea, după ce eu îmi bag la loc în

geantă banii şi prezervativele şi îi întind telefonul care nu îmi aparţine, aşezându-l pe măsuţa de sticlă dintre noi.

— Contează?

Mă încrunt pentru că îmi copiază replica şi pentru prima dată văd un mic zâmbet în colţul gurii lui.

— O să afli când vine poliţia, completează el şi zâmbetul îi dispare încet.

— Nu! Te rog! Fac orice, dar nu chema poliţia, îl rog din tot sufletul meu. O să mă distrugi de tot dacă o implici!

Sinceritatea cuvintelor mele pare că îl atinge undeva, pentru că se încruntă şi continuă să mă ţintească cu privirea ca şi când încearcă să îmi citească gândurile.

Apoi mijeşte ochii şi îşi freacă barba absent.

Stăm tăcuţi câteva secunde, apoi vocea lui răsună la fel de calmă.

— Răspunde-mi sincer la o întrebare: chiar era prima ta seară ca prostituată sau e doar un text de genul „eşti primul bărbat”?

— Îţi spun cu siguranţă că virgină nu sunt, dar nu am practicat în viaţa mea prostituţia şi sunt sigură că nici în seara asta nu aş fi făcut-o cu tipul de la bar.

— De ce nu? Are mulţi bani, ar fi plătit bine.

Mă strâmb.

— Nu era genul meu.

— Îţi permiţi să faci mofturi?

Îmi dau seama că „profesia” mea nu mi-ar fi permis aşa ceva.

— Aş fi preferat ca pentru o primă experienţă să am parte de ceva mai memorabil.

Avem o nouă pauză în care liniştea este din ce în ce mai apăsătoare. Mă simt de parcă îmi aştept sentinţa, dar în acelaşi timp bărbatul din faţa mea mă face să mă gândesc la ce pornăciuni aş face cu el.

Pulpele îi sunt evidenţiate de pantalonii care acum sunt strânşi pe picioarele lungi, iar braţele sunt vizibile prin sacoul strâns pe corp.

Nu are un corp foarte solid ca al gorilei lui, dar sunt sigură că în spatele cămăşii aş descoperi un abdomen cu pătrăţele savuroase.

— Dacă eşti atât de speriată de poliţie, atunci dă-mi voie să îţi fac o propunere.

Îmi cam sună a şantaj, dar sunt numai ochi şi urechi.

— Pentru patru zile rămâi sub supravegherea mea. Aici cu mine în apartament. Nu sunt un mare fan al prostituatelor, dar este posibil ca în weekend să am nevoie de o însoţitoare şi decât să angajez o necunoscută, aş prefera să mă pricopsesc cu tine pe cap câteva zile, să mă asigur că îmi voi păcăli cu uşurinţă audienţa de acolo, dându-ne un cuplu perfect.

Propunerea mă face să îmi ridic sprâncenele surprinsă.

— Cum ţi-am spus, nu sunt un mare fan al

prostituatelor, aşa că şansele să am pretenţii sexuale de la tine sunt foarte mici.

— Şi, totuşi, sunt incluse în pachet, mă trezesc că spun.

Serios acum: omul ăsta la care eu bălesc de zor mă vrea lângă el pentru patru zile şi nu o să mă atingă?

El însă nu comentează la replica mea, dar simt cum gorila este nemulţumită de propunerea şefului, însă privirea directă al acestuia îl face pe marele om să înceteze cu mormăitul.

— O să te plătesc cu 10.000 de dolari pentru zilele astea, dar nu pleci de aici şi nu spui la nimeni de aranjamentul nostru, sau cel puţin nu pomeneşti numele meu sau orice alt detaliu care ar putea face legătura cu mine.

— Şi nu implici deloc poliţia?

— Sunt sigur că în zilele astea o să am timp să îmi dau seama dacă m-ai minţit sau nu. Iar dacă ce spui este adevărat şi nu voiai telefonul ca să furi informaţiile din el, atunci nu are rost să implicăm poliţia.

— Şi despre ce eveniment este vorba?

— O petrecere privată.

Asta sună liniştitor.

„Baby, tu decizi dacă trimit cavaleria. Nu pare să aibă intenţii necurate, dar nu se ştie niciodată. Află care îi e numele!”

— Accept cu o singură condiţie. Spune-mi care este numele tău.

— Benjamin Rayment. Ben pentru cei apropiaţi. Să înţeleg că avem o înţelegere?

Mă las pe spatele canapelei, prefăcându-mă că încerc să mă decid, dar în timpul ăsta aştept o veste de la Deanne. Îmi pare cunoscut numele lui, dar nu ştiu de unde.

„Am auzit de el. Este un om de afaceri care produce tot felul de programe şi softuri, pe care ulterior le vinde şi anual îşi ia bani din folosirea lor. E foarte deştept şi nu am auzit să facă lucruri murdare. Îi place să îşi păstreze un profil destul de ascuns, deci un scandal nu l-ar avantaja nici pe el”.

Numai veşti bune. Zâmbesc fără să îmi dau seama şi imediat îmi ridic privirea spre el, care încă aşteaptă răspunsul meu.

— Păi aşa a fost vorba, nu? Mi-ai spus numele, aşa că accept.

— Corect.

Se ridică în picioare şi îmi întinde mâna pentru a pecetlui înţelegerea.

— Mă bucur să te cunosc, Cate. Hai să vedem dacă reuşim să îi păcălim pe oamenii ăia duminică.

„Cate, te scot de acolo până atunci. Chiar în seara asta”.

Îmi dreg glasul şi ştiu că trebuie să vorbesc cu ea.

Mă ridic şi eu în picioare şi, în timp ce îi cuprind mâna caldă cu a mea, completez:

— Înainte de a discuta alte chestii, vreau să

punctez că înţelegerea este doar între noi doi. Nu vreau să mă trezesc că vii peste mine cu gorila ta şi cu chef de sex în grup, că nu mă bag. Oricâţi bani mi-ai da.

— Serviciile sexuale, dacă vor exista, vor fi strict între noi doi. Asta pot să îţi promit, chiar dacă nu mă cunoşti şi nu ai motive să mă crezi.

— Pari un om de cuvânt. Sper să nu greşesc că mă las pe mâna ta.

Îmi întinde telefonul lui.

— Sună-ţi prietena, dacă e de încredere. Spune-i unde eşti şi că o să o suni în fiecare zi la aceeaşi oră. O să îţi dau un telefon pe care să îl foloseşti pentru a o contacta doar pe ea. Aşa o să stai liniştită că dacă ceva nu este în regulă, ea poate să vină după tine cu poliţia.

„Îmi place de el…”

— Înainte de asta, aş putea să mă duc la toaletă? Chiar am nevoie, zic strâmbându-mă şi imitând că îmi strâng picioarele.

— Te rog… şi îmi indică o uşă unde mă îndrept pentru a discuta cu Deanne.

Capitolul 3

Cate

Închid uşa în spatele meu şi dau drumul la apa de la chiuvetă pentru a acoperi sunetul vocii mele în timp ce vorbesc cu Deanne.

— Baby, trebuie să scap de drăcia asta din ureche.

„Am auzit tot ce a spus. Acum mă mobilizez cu băieţii să trimitem urgent pe cineva după tine”.

— Nu!

„Cum nu?”

— Nu trimite. Rămân aici. O să te sun în fiecare zi. Când mă întrebi cum e mâncarea, înseamnă că mă întrebi cum e treaba şi dacă sunt în regulă. Dacă totul este ok, spun că mâncarea e bună. Dacă ceva nu e ok şi trebuie să mă scoţi de aici, îţi zic că nu îmi place deloc. E foarte posibil să mă pună pe speaker când vorbesc cu tine, de aceea folosim replicile astea.

„Cate… eşti sigură că vrei să rămâi acolo?”

— Da. Sunt curioasă de toată poveste asta şi cine e, de fapt, sexosul ăsta misterios.

„Oh, drace… Arată atât de bine încât eşti dispusă să accepţi teatrul ăsta riscant? Tu îţi dai seama ce faci?” mă ceartă ea.

— Da, baby. Stai liniştită. Ştii unde mă găseşti şi o să îţi raportez zilnic că sunt ok. Sunt sigură că tipul nu o să îmi facă nimic rău. Decât dacă îi cer eu, zic chicotind.

„La dracu’, Cate… te joci cu focul” zice nemulţumită.

— Oricum eram cam plictisită şi nu mai găsisem un bărbat interesant de ceva timp. Ăsta pare să aibă ceva aparte, aşa că stai liniştită. Totul o să fie bine. Plus că orice mişcare greşită fac,

cheamă poliţia şi am încurcat-o. Chiar dacă mă scoateţi voi înainte ca ei să ajungă, mă are pe camere, are martori…

O aud oftând.

„Camerele le rezolvăm, dar de martori doar Colin poate să te scape de ei. Facem cum zici tu. Mă suni mâine seară sau oricând crezi că e nevoie. O mâncare puţin mai alterată şi îi trimit pe Colin şi pe Nicholas după tine”.

Zâmbesc.

— Ok, baby. Acum linişteşte-te şi imaginează-ţi că sunt aici cu unul pe care l-am agăţat în bar. Nu e nimic nou în tabloul ăsta.

„Doar că noua ta cucerire te cam ţine prizonieră…”

— Mă auzi că mă plâng? zic râzând, dar ştiu că ei nu îi place gluma mea. Te pup, Dee. Vorbim mâine, dar oricum o să te sun şi în câteva minute de pe telefonul lui.

„Ai grijă de tine, Cate!”

Scot jucăria din ureche şi o arunc în vasul de toaletă, apoi trag apa. Sunt pregătită să ies şi să văd cum o să decurgă zilele astea lângă bunăciunea asta. Oare reuşesc să îl corup sub rolul ăsta de femeie care îşi vinde trupul pentru bani?

Hai că o să fie un joc tare amuzant, cred eu…

Ben

— Şefu’, ce ţi-a venit? Eşti sigur că vrei să iei o curvă la petrecerea aia? Puteai să te duci foarte uşor şi singur, nu trebuia să îi dai atâţia bani unei paraşute prost-crescute să meargă cu tine.

Mă uit în gol spre terasă. Ce dracu’ a fost în capul meu, nici eu nu ştiu. Dar sigur cuvintele lui nu mă ajută.

— E treaba mea, Jimmy. Tu doar ai grijă de ea să nu plece, când eu nu sunt aici.

— Vrei să dau nişte telefoane să aflu, de fapt, care e povestea ei?

Pentru o clipă ezit.

— Nu. O să aflu adevărul zilele astea, sunt sigur. Nu vreau să facem valuri.

Mă uit la el şi e încruntat. Ca de obicei.

— Eşti liber, Jimmy. Ne auzim mâine dimineaţă.

Se strâmbă nemulţumit că îl expediez şi oftează resemnat.

— Bine, şefu’. Seară bună! Mă chemi dacă e ceva.

Îl urmăresc cu privirea pe omul acesta care de ani de zile mi-a apărat spatele, la propriu, dar mi-a devenit şi apropiat şi ştiu că e capabil de orice pentru siguranţa mea. E omul meu de încredere, împreună cu partenerul meu de afaceri, care este totodată şi imaginea companiei noastre şi cel pe care îl trimit la toate întâlnirile şi la toate prezentările. Urăsc locurile aglomerate, mai ales petrecerea şi nunta de la sfârşitul acestei

săptămâni. Cred că din cauza asta am şi făcut o astfel de ofertă unei necunoscute care ar face orice pentru bani, doar ca să mă distrez puţin pe seama lor. Vor fi toţi în extaz că, în sfârşit, le fac cunoştinţă cu una dintre cuceririle mele când, „de fapt, doar eu o să ştiu adevărul. Şi cum la nunta asta vor fi foarte mulţi angajaţi, nişte clienţi şi oameni de afaceri, sunt sigur că se va discuta doar despre muncă. Iar pe mine subiectele astea cu aceiaşi oameni care nu vor decât să îşi laude averile, deja mă plictisesc.

Aşa că am nevoie de o jucărie nouă pe care să o am la braţ în ziua aia.

Sunt conştient că astea sunt motivele oficiale, dar sub toate aceste explicaţii, decizia a fost luată de o altă parte a corpului meu şi nu vorbesc despre creier.

Gagica asta arată bine rău de tot. Are o sclipire sălbatică în ochi care mă face să îmi doresc să o îmblânzesc. Şi un corp care mă face să vreau să îl explorez.

Chiar am vorbit serios când am spus că nu sunt un fan al prostituatelor. Cred că ultima mea experienţă de acest gen a fost prin facultate.

Dar de atunci am avut femei pe bandă rulantă şi chiar dacă nu îmi luau bani pentru partidele noastre de sex, pot să garantez că femeile acelea erau curve mult mai mari decât apetisanta asta care nu mai iese din baie.

M-a convins argumentul ei că era prima

experienţă de acest gen. Nu ştiu cât de adevărată era, însă tind să o cred.

Spion sigur nu era, pentru că am văzut-o cum a luat gentuţa aia şi a început să o îngrijească după ce Jimmy o întorsese pe toate părţile. Clar era un obiect de preţ pentru ea, chiar dacă nu era o geantă a unui brand renumit.

Când am văzut gestul ei, mi-am dat seama că nu este o persoană rea, ci o persoană cu sentimente, chiar şi pentru o poşetă ieftină.

În momentul ăla am devenit curios. Cine este ea cu adevărat? Este frumoasă, a dracului de frumoasă şi nu pare proastă deloc. Deci, de ce trebuie să se vândă pentru bani? Oare o să reuşesc până la sfârşitul săptămânii să o fac să renunţe la prostia asta de idee şi să o fac să meargă pe un drum curat?

Gândurile îmi sunt întrerupte când aud uşa de la baie deschizându-se şi ea îşi face apariţia.

Vine spre mine cu un mers elegant şi spatele drept, ca un fotomodel. Şi are corp de fotomodel, picioare lungi, trup subţire, piele fină, păr blond trecut de omoplaţi, uşor ondulat, buze roze şi o pereche de ochi căprui care mă fixează cu un interes surprinzător.

Se opreşte în loc şi îmi dau seama că aşteaptă ca eu să îi zic ceva.

— Mă gândeam că e momentul să comand de mâncare. Ai poftă de ceva anume?

Sunt încă pe canapea şi mă uit la ea cum îşi

muşcă buza de jos şi zâmbeşte pe ascuns, ca şi când un gând ruşinos i-a străbătut mintea.

— Nu fac mofturi la mâncare. Bag în gură orice îmi dai.

În clipa în care zice asta izbucneşte în râs şi nici eu nu pot să mă abţin la replica ei ieftină şi zâmbesc. Dar în acelaşi timp sunt fixat pe chipul ei luminat de râsul frumos.

— Doamne, chiar a sunat ca o replică de prostituată! zice ea şi se aşază încă râzând pe fotoliul unde a stat şi înainte. Dar chiar nu am probleme, continuă ea mai relaxată. Comandă te rog şi pentru mine.

Zâmbetul îi rămâne încă pe chip chiar şi când sun la room-service. Presupun că nu a mai fost într-un hotel de 5 stele şi mai mult de jumătate din meniu nu l-ar înţelege, aşa că cer pentru amândoi câte o friptură de vită mediu făcută, cu tradiţionalii cartofi prăjiţi, mai adaug o salată, dar suplimentez şi cu un platou de apetitive franţuzeşti, pentru că vreau să îi ofer ocazia să guste şi ceva diferit, dacă tot este aici.

Mă surprinde relaxarea ei şi profit de timpul pe care îl avem la dispoziţie să îi prezint apartamentul.

— Din păcate, este un singur dormitor. Mai este o canapea în camera cu biroul, dar nu îmi pare cea mai confortabilă, iar eu nu sunt cel mai mare cavaler în viaţă să îmi rup spatele pe ea.

Se uită la mine ridicând o sprânceană.

— Nu insinuez să dormi tu acolo, poţi să dormi în acelaşi pat cu mine, completez pentru a o linişti. Ţi-am spus că nu voi trece nicio limită.

De data asta se încruntă şi pot să jur că pare dezamăgită.

Ne oprim pe terasă, unde zâmbetul îi reapare pe chip când vede priveliştea, oraşul care se întinde în faţa noastră, dar şi terasa frumos amenajată care are în centru piscina lungă de peste 7 metri.

— Este a treia sau a patra oară când mă cazez în camera asta, dar cred că am înotat în apa asta o singură dată, mă trezesc că îi mărturisesc când ne oprim pe marginea piscinei.

— Comoditate sau program prea încărcat?

— Puţin din amândouă.

Zâmbeşte malefic şi se întoarce cu fata spre mine.

— Ai încredere în mine? mă întreabă.

— Cu ce?

— Că o să te fac să vezi frumuseţea vieţii şi în afara programului prea încărcat?

Ridic o sprânceană.

— Ochii tăi îmi spun că nu încape îndoială că ai putea să faci aşa.

— Sper că nu eşti genul supărăcios sau ranchiunos, zice ţuguindu-şi buzele.

— Din câte ştiu eu, nu.

— Atunci, eşti perfect.

Şi în clipa aia îmi dau seama de intenţia ei sau

poate că am citit-o înainte, dar am lăsat-o să mă ia de mână şi să se lase în picaj pe spate în piscină trăgându-mă şi pe mine după ea. Cu haine cu tot. A fost ceva impulsiv şi m-am lăsat în voia ei.

Nu am putut să nu râd când am ieşit cu capul deasupra apei, în timp ce îmi limpezeam privirea. Poate că în alt caz aş fi fost supărat că mi-am stricat costumul, dar în acelaşi timp râsul ei cristalin mă împiedică total să simt ceva negativ în clipa asta. Stăm amândoi în picioare în apa care acum ne ajunge până aproape de piept. Rochia ei este distrusă. Machiajul probabil era rezistent la apă, pentru că nu s-a întins aproape deloc, în timp ce părul este acum lins pe spate.

Este extrem de frumoasă. De ce dracu' mă simt atât de atras de o prostituată?

Capitolul 4

Ben

Mă pierd cu privirea peste chipul ei, peste buzele ei care mă invită să le gust, dar în acelaşi timp, ochii ei sclipesc şi mă privesc cu o intensitate care mă face să mă întăresc în pantaloni.

Este o curvă, îmi repet. *Am zis că nu mă ating de ea.*

Dar buzele ei îmi distrug orice decizie luată înainte. Mă apropii de ea în timp ce şi ea vine spre

mine, privindu-ne în ochi.

Nu îi pot rezista. Doar un sărut, să îmi satisfac orice curiozitate şi apoi gata.

O iau de mână şi o trag spre mine, micşorând brusc distanţa dintre noi şi lipind-o de pieptul meu. Şi îmi lipesc buzele de ale ei. Şi în clipa aia corpul îmi e străbătut de un val de curenţi care mă fac să cedez şi să mă delectez *j* cu buzele ei moi pe care mi le oferă fără ezitare.

Îşi trece o mână prin părul de pe ceafa mea, apucându-l cu degetele şi făcându-mă să îmi conduc limba în gura ei, descoperindu-i imediat limba care mă întâmpină într-un joc ce mă lasă fără respiraţie. Dar tot nu mă satur de ea. O muşc uşor, sugându-i buza umflată, iar apoi limba mea îi explorează din nou lăcaşul cald al gurii ei dulci.

Sunt pierdut în timp, până când respiraţia mea tot mai grea, mă face să mă desprind de buzele ei şi să o privesc uşor încruntat.

Ce dracu' îmi face femeia asta?! Acum jumătate de oră eram pe punctul de a chema poliţia şi acum simt cum fermoarul pantalonilor mei e pe punctul de a ceda la cât de mult vreau să i-o trag.

Observ cu coada ochiului mişcare în apartament şi găsesc momentul potrivit pentru a ieşi din situaţia asta pe care chiar nu ştiu cum să o gestionez.

— A venit mâncarea.

Clipeşte şi apoi zâmbeşte, dar e un zâmbet un

pic forţat.

— Cred că o să am nevoie de nişte haine de la tine, dacă nu sunt prea îndrăzneaţă.

Se uită în jos la rochia ei, dar şi la hainele mele pline de apă.

— Sau o să stau aici pe terasă până mi se usucă rochia.

Zâmbesc.

— Îţi aduc un tricou şi sper să găsesc o pereche de pantaloni scurţi.

Ies din apă ajutând-o şi pe ea, iar atingerea mâinilor ei, din nou mă face să simt ceva cald în acel contact. Luăm câte un prosop de pe şezlong, dar eu oricum sunt nevoit să mă dezbrac de tot de costum şi cămaşă. Dacă nu, o să fac o mare baltă în apartament până ajung la baie. Ea rămâne pe terasă până mă ofer să îi aduc nişte haine.

Încerc să mă gândesc la toate tâmpeniile, doar ca să evit să o privesc sau să mă gândesc la acel sărut. Altfel risc să sar pe ea şi să îi ofer cu adevărat o primă experienţă de neuitat în noua branşă.

Eu trag repede pe mine un tricou negru şi o pereche de pantaloni scurţi care îmi dezvăluie tatuajul imens ce îmi acoperă aproape toată partea din faţă a coapsei drepte.

Pentru ea iau un tricou alb simplu şi o pereche de pantaloni scurţi, dar care îmi par foarte largi. Tricoul este destul de lung şi poate să îl folosească pe post de rochie, dar eu îi ofer variante, iar ea

decide.

Mă întorc pe terasă şi o găsesc înfăşurată doar în prosop şi în picioarele goale. Părul ud îi cade peste umeri şi se întoarce spre mine. Vine către mine şi îmi ia prosopul din mână. În clipa aia îmi dau seama că din nou am rămas blocat cu ochii la ea.

— O să mă schimb repede şi vin, zice trezindu-mă din reverie.

Îmi zâmbeşte şi pleacă spre baie, iar eu mă întorc spre ea pentru a o observa. Sau admira.

Este atât de frumoasă, iar felul în care se mişcă este atât de senzual. Este tentaţia încarnată. Cum dracu' o să îi rezist?

Mă aşez la masa pe care sunt frumos aşezate toate cele comandate. Iese după doar câteva minute, doar în tricou.

Dumnezeu să mă ţină! Tricoul cu greu îi acoperă fundul, aşa că mă lasă să admir o pereche de picioare lungi, fine, potrivite pentru a fi încolăcite în jurul meu.

— Pantalonii îmi erau prea largi şi îmi tot alunecau. Erau enervanţi şi incomozi.

— Erau comozi.

Cuvintele îmi ies puţin tăios, dar cred că sunt de fapt nervos pe corpul meu care mă trădează cum nu a mai făcut-o niciodată.

— Dacă te deranjează că sunt doar în tricou, o să îi port, zice indignată de tonul meu.

— Nu, e ok. Stai cum te simţi tu bine. Oftează,

clar nedorind să continue discuţia şi se aşază la masă în faţa mea.

Încerc să mă concentrez pe foamea pe care o resimt şi eu. Pe lângă alt tip de foame, pe care încerc să o ignor. Şi ea face la fel. Sunt surprins să văd că printre cele luate de pe platoul cu apetitive, nu ezită să ia şi doi melci.

Sunt sigur că e curajoasă şi vrea să guste, dar mă îndoiesc că ştie cum se mănâncă şi cum *j* se utilizează cleştele special adus pentru ei.

Dar… în clipa când vreau să mă ofer să îi explic o văd cum, cu o dexteritate pe care nici eu nu o stăpânesc, prinde melcul cu cleştele complicat şi nu foloseşte furculiţa, aşa cum mulţi o fac, ci apelează la un truc pe care şi mie mi l-a dat un mare Chef în Franţa, de a scoate melcul cu o scobitoare.

Sunt şocat.

— Unde ai învăţat să mănânci melci?

Ea se opreşte din mestecat şi se uită în farfuria ei, nedându-şi seama parcă despre ce vorbesc. Apoi ridică privirea spre mine.

— Am o prietenă foarte bună care lucrează într-un restaurant mai fiţos şi ea m-a învăţat una, alta despre mâncare.

Asta se explică, oarecum. Nu intru în detalii despre cum au intrat ele în posesia melcilor destul de scumpi, dar trec cu vederea. Cel puţin nu trebuie să îmi fac griji că la petrecerea aia o să avem probleme la capitolul „cum mâncăm”.

— Te descurci mai bine decât mine, recunosc zâmbind uşor.

Ea chicoteşte şi continuă să mănânce.

— Ai luat melci că eşti plin de bani şi eşti genul care ţine cură de slăbire cu şampanie şi caviar, sau ai făcut asta doar ca să mă impresionezi?

— Hmm, zic frecându-mi barba şi privind-o. Am vrut să îţi ofer o experienţă culinară mai deosebită, dar se pare că eşti plină de surprize.

— Sunt doar o fată norocoasă care a avut parte de multe experienţe la viaţa ei, zice forţând un zâmbet mare.

— Vrei să îmi povesteşti?

— Nu.

— De ce?

— Pentru că nu e momentul. Tu vrei să îmi povesteşti despre viaţa ta?

Cum spuneam, chiar e deşteaptă şi nu îmi trebuie diplomă să mă prind de asta.

— Ai dreptate. Sunt sigur că zilele astea o să aflăm destule unul despre celălalt cât să părem un cuplu credibil la petrecere.

În ultima clipă îmi vine să pomenesc de petrecerea asta. Nu cred că sunt pregătit să îi recunosc cu voce tare că sunt din ce în ce mai curios în privinţa ei.

Cate

După ce mâncăm, mă lasă să o sun şi pe prietena mea, dar Deanne se aştepta deja la telefon şi şi-a jucat rolul destul de bine. Spre surprinderea mea, Benjamin a părăsit încăperea după ce a format numărul dictat de mine şi m-a lăsat să am conversaţia singură. Cu toate astea, nu m-am riscat să spun ceva nepotrivit, pentru că nu ştiu dacă, în timpul ăsta, telefonul lui era ascultat de gorila care a dispărut până când am ieşit eu de la baie prima dată.

S-a întors după câteva minute şi mi-am dat seama că făcuse deja un duş, aşa că a fost rândul meu după aceea să scap de mirosul subtil de clor, luat din apa piscinei.

În spaţiul privat al băii nu am putut să nu îmi amintesc sărutul nostru din piscină. Buzele lui moi, limba lui iscusită, dar cel mai important, intensitatea sărutului care m-a făcut să uit complet de lumea din jurul meu şi să mă pierd în braţele lui, care m-au lipit de corpul încordat şi m-au făcut să simt excitaţia dintre picioarele lui. Până când buzele noastre s-au despărţit, eram deja udă. Şi nu mă refer la apa din piscina în care ne aflam. Iar după ce am ieşit din apă, bucuria mea a continuat când, prin hainele lui ude şi lipite de corpul lui perfect, am văzut ce mă împunsese în pelvis. Erecţia lui era evidentă, lungă, mare, groasă. Exact cum îmi place.

Sper doar să nu mă dezamăgească la capitolul performanţă, că mi s-a mai întâmplat. Am mai avut

cazuri în care aveau cu ce, dar nu ştiau ce să facă cu ea. Sper din tot sufletul ca acum să nu fie cazul. Tipul ăsta are ceva care îmi place, ceva care mă atrage şi sunt tot mai intrigată de el. Fizic, dar şi mental.

După ce îmi fac un duş mai lung şi mai pierd nişte timp uscându-mi părul, măcar pe jumătate, îmi îmbrac tricoul alb de la el. Destul de scurt, dar destul de lung cât să îmi acopere părţile indecente ale corpului meu.

Nu ştiu dacă l-a deranjat faptul că nu am luat şi pantalonii ăia scurţi, chiar dacă mi s-a părut că aşa a fost, dar am preferat să trec cu vederea. Pantalonii ăia erau enervanţi şi nu mă vedeam stând mai mult de 2 minute în ei, până să îi dau jos în faţa lui. Şi cred că asta i-ar fi picat şi mai aiurea.

E ciudat jocul meu. Mă afişez prin faţa lui, atât de dezgolită, pentru că îmi place să mă joc, dar în acelaşi timp, sunt puţin deranjată când el îmi spune prostituată. Până la urmă eu am acceptat să joc rolul ăsta, în loc să accept să fiu scoasă de aici.

Dar la faza cu melcii era să mă prindă. Din fericire, am spus o parte de adevăr şi nu a fost cazul să mint şi mai mult decât am făcut-o până acum.

Mi-am amintit imediat de cealaltă prietenă a mea din grupul nostru de cinci fete, care are mai multe restaurante de lux. Şi adevărul este că Amber ne-a învăţat pe toate cum să mâncăm cât

mai uşor melci, homar şi alte feluri de mâncăruri care necesită tehnici mai speciale.

Când ies din baie, el este pe canapea aplecat asupra unui laptop deschis pe măsuţa mică din faţa lui. Tastează relaxat un pic şi apoi îşi ridică privirea spre mine. Privirea lui mă scanează iar, de sus până jos şi urcă din nou, oprindu-se asupra chipului meu. A mai făcut asta de-a lungul serii, dar acum sclipirea din ochii lui îmi face inima să îmi bată şi mai tare.

Nu îi plac prostituatele, dar ochii lui şi corpul lui îmi dau semne că, de data asta, cu mine ar fi capabil să treacă peste acest aspect.

Oare o va face cândva zilele astea, aşa cum a cedat impulsului de a mă săruta?

Capitolul 5

Cate

Dar privirea lui mă arde. E plină de ceva ce mă atrage prea tare şi ştiu că nu o să pot sta ca o statuie lângă el. Trebuie să fiu sinceră cu mine aşa cum am fost întotdeauna: îmi place tipul şi îl vreau. E un bărbat frumos, cu un corp superb, o sculă promiţătoare şi o privire care îmi face sângele să fiarbă.

Încet, cu paşi mici, mă apropii de el. Privirile noastre nu se desprind şi păşesc pierdută în ochii lui căprui care mă atrag ca un magnet.

Mă opresc lângă canapea, cu genunchiul ating uşor piciorul lui acoperit de un tatuaj abstract, superb şi îmi dau seama că respiraţia îi este la fel de agitată ca a mea, însă bănuiesc că situaţia noastră destul de bizară îl opreşte de data asta să facă un gest. Aşa că îl fac eu.

Spaţiul dintre canapea şi masă îmi permite să mă postez între picioarele lui şi să mă aşez în poala acestui bărbat atrăgător, încălecându-l. În acelaşi timp, mâinile mele îi mângâie braţele, în sus, până le opresc pe umerii lui. Continuă să mă privească cu aceeaşi dorinţă în ochi, dar încă nu face nicio mişcare. Ca şi când aşteaptă să vadă până unde sunt eu dispusă să merg. Aşa că îmi frec încet bazinul de pelvisul lui. Îşi muşcă buza de jos şi închide ochii, strângându-i o secundă, îşi pune palmele pe coapsele mele, ca o mângâiere, iar privirea lui este acum dovada clară că şi el mă vrea.

— Cate… şopteşte răguşit. Eşti sigură?

Îmi trec degetele prin părul lui, mângâindu-l pe ceafă şi trăgând foarte uşor. Nu răspund, dar îmi apropii faţa de a lui, până când buzele noastre sunt la doar câţiva centimetri distantă.

— Întrebarea e, tu eşti sigur?

Cuvintele mele şoptite sunt însoţite de mâna care coboară pe pieptul lui în acest timp, peste abdomen şi se opreşte chiar peste erecţia lui tot mai evidentă prin pantalonii de trening. O frec cu degetele, strângând-o uşor, iar el scapă un mârâit

gutural, în timp ce îşi închide ochii. Văd pe chipul lui că se abţine, dar în acelaşi timp, tot corpul lui îmi spune că mă vrea. Îmi strecor mâna printre noi, în pantalonii lui şi dincolo de lenjeria intimă, îl descopăr. Oh, da. E cald, fin şi cu greu îl cuprind cu degetele. Aş vrea să îl gust, dar excitaţia dintre picioarele mele mă face să fiu mult mai nerăbdătoare să îl simt acolo, în mine.

Cu puţin ajutor din partea lui reuşesc să îi trag peste şolduri vestimentaţia care stă în calea delectării mele totale şi îl cuprind din nou în mână, frecându-l încet. Îşi lasă capul pe spatele canapelei şi simt cum îşi afundă degetele mai adânc în carnea coapselor mele.

Mă întind subtil după gentuţa care este chiar lângă noi şi cu mâna liberă scot rapid un prezervativ pe care în câteva secunde îl rulez pe lungimea lui impresionantă.

Din nou mă priveşte cu acei ochi întunecaţi, dar plini de dorinţă, iar eu simt că înnebunesc de poftă să îl simt.

Nescăpându-l nicio clipă din ochi, îi conduc penisul erect la intrarea în mine, frecându-l de umezeala mea, ca apoi să mă las încet în jos, în timp ce îl simt tot mai adânc în mine. Un geamăt îmi scapă printre buzele întredeschise şi închid ochii pentru a mă bucura de acest moment sublim, în care el mă penetrează cu această minunăţie de sculă care mă umple complet. Când simt că este tot în mine, deschid ochii şi privirea lui e

mistuitoare, iar respiraţia agitată face ca aerul lui cald să îmi mângâie chipul.

Înconjuraţi de aceeaşi tăcere, încep să îmi mise soldurile, ridicându-mă şi coborând din nou şi din nou, simţindu-i fiecare milimetru al lungimii lui cum se freacă de mine. Încet, liniştea este înlocuită de sunetul greu al respiraţiei noastre, de gemetele mele şi mârâiturile lui pline de dorinţă.

Cu o mână îmi strânge şoldul, ajutându-mă în mişcările menite să ne înnebunească şi mai tare, iar cealaltă mână şi-o bagă pe sub tricoul meu, cuprinzându-mi direct sânul şi strângându-l în palma lui mare.

Corpul mi se aprinde şi mai tare şi nu mai sunt conştientă de mişcările soldurilor, doar de senzaţia tot mai fierbinte dintre picioarele mele, de privirea lui încă fixată în ochii mei, care face acest act sexual să se simtă atât de intim, de mâna lui care îmi strânge sânul şi sfârcul, făcându-mă să gem şi să simt cum el, acolo în mine, îmi atinge cele mai sensibile puncte. Corpul îmi e cuprins de flăcări şi ştiu că sunt aproape de orgasm, dar în clipa aia, sclipirea din ochii lui se schimbă, încruntarea i se transformă în satisfacţie, simt cum îşi încordează pelvisul şi îl simt mai adânc în mine, venind în întâmpinarea mişcărilor mele. Şi orgasmul mă loveşte atât de tare încât respiraţia mi se opreşte şi închid ochii, aproape ţipându-mi geamătul.

Dar el nu a terminat.

Mâna de pe şoldul meu şi-o ridică spre buzele mele, frecându-şi degetul mare de buza înroşită.

— La dracu', ce-mi faci?

Şi mă trage spre el, făcând contactul buzelor noastre să fie aproape dureros de dur, dar în acelaşi timp, orice durere dispare când este înlocuită de senzaţia erotică dată de limba lui care îmi invadează gura cu o poftă arzătoare, care imediat îmi face tot corpul să vibreze din nou. Îi răspund fără ezitare, lăsându-mi limba să îl deguste cu aceeaşi nevoie de mai mult. Ne dezlipim doar pentru o secundă, să mă dezbrace de tricoul pe care-l aruncă pe undeva prin cameră şi încă o secundă, pentru a-i scoate şi eu tricoul în acelaşi stil barbar şi rapid. Apoi îmi cuprinde şoldurile şi se ridică cu mine, doar cât să mă întindă pe canapea ca el să fie acum deasupra mea.

Doamne, bărbatul ăsta ştie cum să se mişte! Şi îmi dovedeşte iar când iese din mine şi apoi intră din nou, surprinzător de adânc. Îmi pierd degetele prin părul lui, cerându-i gura din nou peste a mea, iar el nu se lasă aşteptat. În timp ce limbile noastre se contopesc, îmi explorează cu palma acelaşi sân, dezgolit complet acum, accentuând senzaţiile dureros de plăcute când îmi strânge sfârcul între degete.

Se înfige în mine tot mai tare, tot mai dur şi îi cuprind o fesă cu palma mea, îndemnându-l să continue mai repede.

Simt cum sunt aproape de un alt orgasm, dar în acelaşi timp şi mişcările lui devin tot mai intense, iar acei bine-cunoscuţi fiori îmi cuprind încă o dată corpul şi explodez, strângându-mă în jurul lui. Şoldurile lui se mai mişcă de câteva ori, de parcă s-ar zdrobi de mine şi îşi dă drumul strigând un „fuck!” printre dinţi. Îşi lasă capul în scobitura umărului meu şi rămânem aşa câteva clipe.

Apoi îşi ridică privirea spre mine şi chipul lui senin mă studiază.

— De ce ai făcut asta? mă întreabă cu acelaşi calm deja caracteristic.

— Eşti încă în mine şi asta mă întrebi? chicotesc.

Zâmbeşte în colţul gurii, dar e un zâmbet de băiat care pune ceva la cale. Încet, iese din mine, se întoarce pe o parte, scoate prezervativul lăsându-l pe jos şi revine peste mine.

Zâmbeşte arogant, ridicând din sprâncene şi îmi dau seama că aşteaptă răspunsul meu.

— Deci? De ce ai făcut-o?

— Pentru că aşa am vrut, răspund la fel de calmă, cu acelaşi zâmbet firav pe buze.

— Ţi-am spus că nu am astfel de pretenţii. Te-ai simţit datoare să faci asta din cauza banilor?

Ridic o sprânceană, dar imediat îmi amintesc de suma stupidă pe care mi-a oferit-o pentru zilele astea. Bani pe care eu îi produc la firmă în zece minute, dar el nu are de unde să ştie asta.

— Nu are nicio legătură cu banii. Ceva m-a atras la tine, îi recunosc sinceră.

Nu zice nimic, dar pare surprins de răspuns. Plăcut surprins.

— Dar tu de ce ai făcut-o? Eram convinsă că eşti dezgustat de mine.

— Dezgustat e un cuvânt exagerat. Mai degrabă dezamăgit de alegerea acestei profesii, dacă îi pot spune aşa. Pari capabilă de lucruri mult mai decente şi mai bune. Să nu spun că orice altă alegere poate să fie şi mult mai puţin riscantă decât nebunia de care tu voiai să te apuci în seara asta.

— Şi atunci de ce ai cedat? Reţinerea ta era evidentă.

— Nu îmi place să plătesc o femeie să se culce cu mine. Am făcut-o prin liceu şi cred că ultima dată prin facultate la o petrecere a unei frăţii. Şi de fiecare dată am simţit că totul este atât de fals, că femeia aia se prefăcea de banii ăia. O plăteai 50 de dolari, gemea de două ori şi mima un orgasm scurt. O plăteai două sute de dolari şi te făcea să crezi că eşti cel mai bun bărbat la pat.

Face o pauză, dându-mi o şuviţă de păr de pe frunte, urmărind-o cu privirea cum este aşezată de degetele lui după ureche.

— Dar cu tine nu am simţit deloc că aş fi cu o femeie plătită pentru a face asta. Orgasmul tău a fost atât de real, încât mi-am pus la îndoială în clipa aia chiar şi câteva experienţe de până acum.

Ţi-am simţit fiecare secundă a orgasmului şi cu greu m-am abţinut să nu îmi dau drumul.

— De ce te-ai abţinut? zâmbesc încercând să îmi ascund mândria crescută.

— Pentru că voiam să te sărut înainte să îmi dau drumul. Nu îţi mai atinsesem buzele de când am fost în piscină şi nu am mai putut rezista. Mi s-a părut corect să te sărut înainte să termin şi eu.

— Chiar şi cu o curvă?

— Cate, zice făcând o pauză scurtă în care îmi reanalizează chipul. Sunt sigur că eşti mult mai mult decât îmi spui, dar curvă sunt sigur că nu eşti.

Pentru o clipă inima mi se opreşte şi clipesc.

— Dar ce crezi că sunt?

— 0 femeie foarte frumoasă pe care o vreau din nou.

Zâmbesc. Nu am cum să nu zâmbesc. Plus că simt pe şold erecţia lui crescând din nou.

— Bine că am o cutie întreagă cu prezervative, zic chicotind. Asta cum o explici?

Ridică simplu dintr-un umăr.

— Îţi place să faci sex şi să fii pregătită.

Râd.

— Asta pot să îţi confirm cu siguranţă.

— Atunci deja avem ceva în comun. Şi mie îmi place să fac sex. Şi cred că am şi eu o cutie sau două prin bagaje.

Se apleacă şi îmi sărută buzele, dar de data asta încet.

Capitolul 6

Cate

Soarele se strecura printre draperiile camerei mari, făcându-mă să realizez că este o oră mult mai târzie faţă de cea la care mă trezesc de obicei. În niciun caz nu este 7 dimineaţa.

Vreau să mă ridic să văd mai bine cât este ceasul, însă ceva mă opreşte. O mână, mai exact, un braţ de bărbat care este aşezat peste mijlocul meu. Corpul lui este aproape lipit de al meu şi pentru o clipă rămân blocată.

Sunt într-o cameră de hotel. Nimic nou, la cât călătoresc. Dar apropierea unui corp de al meu, mă sperie. Asta chiar e ceva nou.

Vreau să mă întorc spre el, ca să fiu sigură că este acelaşi bărbat de care îmi amintesc atât de clar, cu nenumăratele orgasme pe care mi le-a oferit, atât pe canapea cât şi în patul ăsta, dar mă simte mişcându-mă şi se lipeşte cu pieptul gol de spatele meu.

Suntem amândoi goi.

Îşi bagă nasul în părul meu şi mârâie.

— Mai stai puţin… încă nu a sunat alarma.

Ceva îmi dă cu virgulă. Ceva nu este în regulă cu el. Rămân nemişcată, aşa cum mi-a sugerat şi îmi fac nişte calcule.

Nu numai că am pierdut numărul orgasmelor

cu el azi-noapte, dar acum continuă să mă ţină în braţe? Ăsta e un 3 plus?!

Fac ochii mari doar pentru mine şi un zâmbet tâmpit îmi acoperă toată faţa*. Jackpot, baby!*

Ben

Mirosul ei îmi trezeşte toate simţurile într-o clipă. Părul moale în care îmi pierd faţa, mă face să mârâi.

Se mişcă şi îmi dau seama că vrea să se ridice, dar nu o las. Mă lipesc de corpul ei gol şi îi spun să mai stăm puţin. Nu e nevoie să deschid ochii, pentru că simpla ei prezenţă mi-a trezit alte părţi ale corpului meu. Penisul meu deja erect o împinge uşor în şold.

O sărut lângă ureche, acolo unde sunt tatuate cinci steluțe mici de diferite dimensiuni şi o muşc încet de lob, suflând aer cald spre gâtul care mi se dezvăluie şi mă invită să îl gust şi să îl ling. Şi nu mă las prea mult aşteptat, că buzele mele imediat încep să se delecteze cu pielea ei fină. Atât de fină…

Geme încet şi se împinge cu fundul spre mine. Îşi ridică o mână spre capul meu, trecându-şi degetele lungi prin părul meu, iar eu îi cuprind un sân cu poftă, strângându-i în palma mea mare şi apucându-i sfârcul între două degete, rotindu-l necruţător.

Geme mai tare. O vreau ca un nebun. Mârâi cu

buzele lipite de pielea ei. Vreau să i-o trag tare şi ştiu că o să îi placă. Am văzut de aseară.

Îmi cobor mâna între picioarele ei şi e deja udă. Nu mai am chef de joacă, aşa că mă întind rapid după un prezervativ, pe care mi-l pun în timp record şi ea mă aşteaptă nemişcată. Îmi reiau poziţia, lipit de corpul ei cald, cu acelaşi sân apetisant în palma mea şi mă înfig în ea, tot, făcând-o să îi scape un geamăt, fiind luată prin surprindere.

Îşi pune un picior peste al meu şi am acces mai uşor să intru în ea fără a pierde contactul cu miezul ei zemos.

I-o trag tare şi dur şi gemem amândoi din ce în ce mai tare, până când terminăm din nou, acompaniaţi de sunetele pline de extaz ale noastre.

Ce-mi face femeia asta? Cine e ea şi cum de mă face să o doresc atât de mult, încât nu mă pot controla deloc în prezenţa ei?

*

După ce servim micul dejun, mă bag să lucrez puţin, iar ea, într-un tricou de-al meu, se retrage pe terasă. Îi dau un telefon lui Jimmy şi îl trimit să îi cumpere nişte haine şi lenjerie intimă. Nu că mă deranjează să o văd doar într-un tricou, plimbându-se prin faţa mea, dar mai trebuie să şi muncesc, iar când o văd aşa, nu mă gândesc decât în ce poziţie să i-o mai trag din nou.

Nu mă satur de ea.

Mă uit la ceas şi îmi dau seama că am mai puţin de jumătate de oră la dispoziţie să mă pregătesc pentru o întâlnire pe care o am în lobby-ul hotelului. Gândul la ea m-a făcut să pierd noţiunea timpului.

În timp ce mă pregătesc, Jimmy ajunge cu mai multe pungi cu haine şi apoi îl trimit la parter să îi întâmpine pe cei doi cu care am întâlnirea de azi.

O pierdere de timp pentru mine pentru că deal-ul este deja făcut cu ei, însă profitând de faptul că sunt pe aici, au dorit neapărat să mai socializăm, iar la insistenţele partenerului meu, am acceptat.

După ce costumul meu este perfect aranjat, îmi trec rapid mâna prin păr, ciufulindu-l şi mai tare. E modul meu prin care le arăt că îmi place mai mult stilul rebel, decât costumele lor cu cravată.

Înainte de a mă îndrepta spre întâlnirea mea, mă duc să îi duc pungile cu haine lui Cate şi să o anunţ că va rămâne singură cel puţin o oră. Uşa va fi închisă, pentru că nu vreau să fugă, chiar dacă simt că nu o va face.

Deodată, sunt lovit de un gând: nu mi-a cerut niciun ban în avans. Nu a negociat nimic, aşa cum ar face o curvă adevărată. De exemplu, să îmi ceară jumătate din bani înainte şi să vrea să fie plătită zilnic. Absolut nimic despre acest subiect, care ar fi trebuit să fie primul pentru cineva în domeniul în care ea se presupune că şi-a început

„cariera”. Ori a fost luată prin surprindere de toate evenimentele din seara precedentă şi a uitat complet care îi sunt regulile, ori nu are nicio treabă cu businessul ăsta.

Nu pot să îmi abţin un zâmbet de satisfacţie, fiind tot mai convins de teoria mea. Apoi mă îndrept spre terasă, unde imaginea ei mă face să îmi pierd respiraţia şi să rămân blocat pe loc.

— Tu eşti hotărâtă să mă faci să nu mai plec deloc… zic mai mult pentru mine.

A intrat cu tricoul în apă şi acesta este acum ud, lipit de corpul ei superb. Părul îl are dat pe spate şi ochii îi sclipesc când mă văd, iar pe chip îi apare un zâmbet admirativ. Îşi muşcă buza de jos şi înoată spre mine rezemându-se apoi cu braţele de marginea piscinei.

Sânii ei superbi sunt evidenţiaţi de tricoul alb care îi dezvăluie sfârcurile roze şi întărite.

Este halucinant de ademenitoare şi sexy şi simt cum mă las într-un genunchi în faţa ei.

— Eşti ca sirenele alea care te atrag în apă cu frumuseţea lor şi apoi te ucid.

Chicoteşte.

— Nu te mai trag în apă azi, eşti prea frumos.

— Şi aseară nu eram? mă prefac ofuscat.

— Ba da, dar nu cred că mai aveai vreo întâlnire la ora aia. Acum pare că trebuie să ajungi undeva.

— Mă văd cu nişte colaboratori în lounge în câteva minute.

— Păcat, zice încet.

— De ce?

— Pentru că tare mult mi-ar fi plăcut să te întind pe şezlongul din spate şi să te desfac la şliţ şi să te ling puţin, înainte de a mă urca peste tine şi de a te călări până când ai uita complet că mai există şi alţi oameni pe lumea asta.

— Să-mi bag... zic printre dinţi şi fără să mă mai gândesc, o trag din apă şi o lipesc, aşa udă cum e, de corpul meu.

Îi prind ceafa în căluşul palmei şi aproape îi zdrobesc buzele cu ale mele, iar limba mea nu ezită nicio secundă să îi invadeze gura primitoare.

— Costumul tău... zice ea amuzată, printre buzele noastre.

Sunt conştient, la fel ca ea, că l-am făcut praf şi pe ăsta.

— Dă-l dracu'. Sper să mai am unul în plus la mine, altfel o să mă duc la întâlnire în trening.

Scot telefonul din buzunar şi, înainte de a-l suna pe Jimmy, îi spun să aducă repede un prezervativ. Încep să mă enerveze plasticele astea, dar o să discut cu ea după aceea despre ce soluţie găsim pentru zilele astea.

Expeditiv, îi spun lui Jimmy că o să întârzii jumătate de oră şi să îi întreţină pe cei doi până ajung şi eu, iar el se conformează, fără să comenteze.

Între timp, Cate vine cu prezervativul şi, pana sa închid, deja mă împinge câţiva paşi în spate,

până când simt că ating şezlongul. Închid telefonul şi mă las pe mâna ei. Îmi dă jos sacoul, mă întinde pe şezlong, îmi desface fermoarul şi nasturele de la pantaloni şi de îndată ce mă descoperă cât sunt de tare, zâmbeşte ca un copil care îşi deschide cadoul. Mă freacă cu podul palmei şi mă eliberează de bariera oricărei bucăţi de textil care stă între ea şi bucata mea de carne, care pulsează în mâna ei în anticiparea buzelor care mă ating, a limbii care mă linge, a gurii care mă cuprinde şi mă face să îmi ridic instinctiv şoldurile pentru a mă pierde şi mai adânc în gura ei caldă, care mă primeşte şi continuă să mă lingă şi să mă sugă, în sus şi în jos, până simt că sunt tot mai aproape de extaz. Dar nu vreau să termin aşa, pentru că nu am foarte mult timp şi chiar vreau să îi simt căldura ei.

— Urcă-te peste mine, Cate, îi spun cu greu, dar ea continuă să mă lingă şi să mă sugă cu mârâit dezamăgit, pentru faptul că o despart de jucăria ei, iar în momentul următor, se urcă peste mine, călărindu-mă şi mă cuprinde cu mâna, conducându-mă spre păsărica ei mult râvnită de mine.

— După întâlnirea asta de rahat o să vin şi o să te ling până o să ţipi de plăcere, îi promit, privind amândoi locul acela unde corpurile noastre se unesc, unde capul umflat al penisului meu se pierde încet între labiile ei umede. Când sunt tot în ea, îşi dă capul pe spate şi începe să îşi

mişte şoldurile în sus şi în jos, iar eu îi simt pereţii strâmţi ai vaginului ei care mă strânge, mă absoarbe tot mai adânc, tot mai departe de realitate şi mai aproape de orgasmul care se apropie, din ce în ce mai puternic, odată cu mişcările ei tot mai pline de dorinţă şi nevoie de mai mult.

Mă ridic, atât cât să îi pot prinde cu buzele şi cu dinţii sfârcul tentant prin tricoul alb şi ud.

— Ben, îmi geme numele, mă omori…

Eu o omor pe ea? Femeia asta poate că nu ştie ce efect are asupra mea.

— Nu, frumuseţe, tu mă omori pe mine.

Îi mai prind o dată sfârcul cu dinţii, sugându-l în acelaşi timp şi mă las pe spate, pe şezlong, îi prind şoldurile şi mă mişc venind în întâmpinarea ei, tot mai repede şi mai adânc până când explodăm şi pică epuizată peste mine.

O cuprind cu braţele şi mă simt în extaz. Aici. Cu ea lângă mine. Nu ştiu cât de ok este pentru mine acest sentiment, dar ştiu că acum nu vreau să mă gândesc la altceva, decât la cât de bine este cu ea lipită de corpul meu.

Capitolul 7

Cate

După întâlnirea respectivă, timp în care eu am stat cuminţică şi m-am scăldat în piscină,

profitând de ceea ce eu numesc ca fiind o mică vacanţă, Ben s-a întors în apartament urmat de Jimmy. Din păcate, starea lui nu părea cea mai bună şi după ce m-a întrebat dacă totul este în regulă, mi-a spus că are de dat nişte telefoane din birou.

Aşa că am rămas doar eu cu marele Jimmy, care mi-a întins un telefon.

— Telefonul îţi dă acces doar la 3 numere de telefon, dar te atenţionez că este supravegheat, deci nu încerca vreo nebunie, că o să mă prind.

— Ale cui sunt numerele? întreb, dar în acelaşi timp butonez şi nu mi-e greu să îmi dau seama.

— Unul este al prietenei tale, altul este al lui Ben şi ultimul este al meu. Eu şi Ben suntem doar pentru urgenţe, dacă printr-o minune nefastă niciunul dintre noi nu este pe lângă tine. Am aprecia dacă ai respecta înţelegerea făcută cu Ben, iar pe prietena ta o vei suna numai o singură dată pe zi, succint şi fără a-i da informaţii despre cine este Ben.

— Stai liniştit. Am să îmi respect înţelegerea, spun calmă şi aşez telefonul pe masă.

El priveşte în jur ca şi când vrea să se asigure că nu am scotocit prin apartament în lipsa lor. Sau poate că sunt doar eu paranoică şi omul se cam simte incomod în prezenţa mea.

— Îţi mulţumesc pentru haine, spun repede, amintindu-mi că sunt îmbrăcată cu o rochiţă cumpărată de el dimineaţă, împreună cu mai

multe obiecte vestimentare, în special lenjerie intimă, de care chiar aveam nevoie.

Îşi drege glasul şi îmi dau seama clar că nu se aştepta să îi mulţumesc şi pare mulţumit de gestul meu, zâmbindu-mi.

— Nu ai pentru ce. Dacă mai ai nevoie de ceva, îi spui lui Ben şi ne ocupăm.

— O să ţin minte. Mulţumesc, spun politicoasă şi îi zâmbesc cald.

Pare un tip de treabă şi sunt sigură că, dacă aş avea o săptămână la dispoziţie, l-aş face să scape de stratul de gheaţă pe care îl are în jurul lui şi l-aş face pe încruntatul ăsta mare să şi râdă şi să fim cei mai buni prieteni.

Gândurile îmi sunt împrăştiate în clipa în care auzim vocea ridicată a lui Ben, care pare că se ceartă cu cineva.

Mă uit la Jimmy şi îşi freacă cu două degete fruntea, privind în jos. Îmi dă de înţeles că ştie despre ce este vorba.

Apoi se linişteşte şi Ben iese din birou, vizibil nervos.

Se uită la Jimmy, apoi imediat la mine. Oftează, trecându-şi o mână prin păr.

— Şefu', pot să te ajut cu ceva?

— La cele două întâlniri de săptămâna viitoare la care trebuia să meargă Larry, se pare că va trebui să merg eu, răspunde cu o evidentă grimasă nemulţumită.

— S-a întâmplat ceva cu el?

— A căzut într-o gaură care îl suge prea bine şi l-a prostit să dea dracu’ toată treaba şi să fugă o săptămână în Hawaii.

Jimmy mârâie la fel de nemulţumit acum ca şi Ben. Mă simt mică pe canapeaua unde mă aflu şi ştiu că nu e momentul să îmi fac remarcată prezenţa, ţinând cont că situaţia asta neplăcută este creată de o tipă, din ce îmi dau seama.

Dar privirea lui Ben se aţinteşte din nou asupra mea şi sclipirea aia magnetică din ochii lui căprui, întunecaţi acum de starea nervoasă pe care o are, mă face să simt cum ceva îmi transmite căldură între picioare.

— Ocupă-te de aranjamente şi ne auzim mai târziu, îi spune rece Ben celuilalt bărbat, dar fără a-şi desprinde însă privirea de a mea.

Acesta din urmă înţelege aluzia şi, scuzându-se, iese din apartament, iar eu rămân singură cu Ben, acest bărbat care mă atrage, dar care în clipa asta nu ştiu ce are de gând să facă. Chiar dacă privirea lui mă excită, starea lui nervoasă mă face să-mi simt inima în piept bătând mai puternic. Dar nu de frică.

Vine spre mine, ca o felină spre prada speriată şi încolţită şi îi aud respiraţia tot mai apăsată.

Îmi ia faţa în mâini şi sunt pierdută când se apleacă spre mine şi îmi ridică faţa pentru a veni în întâmpinarea buzelor lui, care aproape le zdrobesc pe ale mele. Mă las moale sub atingerea lui şi inima nu îmi mai bate de teamă, ci de poftă

de mai mult, mai mult din acest sărut, mai mult din el.

Şi limba lui îmi forţează buzele să le deschid mai mult, pentru a-i face loc, pentru a-l primi şi pentru a-i răspunde cu aceeaşi poftă şi nevoie pe „care mi-o transmite. Mă face să gem în gura lui de dorinţă, moment în care el îşi pune un genunchi lângă şoldul meu, rezemându-se în el în timp ce mă împinge, până simt canapeaua în spatele meu.

Îmi trec degetele peste abdomenul lui, continuând mai jos, până ajung la umflătura apetisantă din spatele pantalonilor lui. Şi îl frec cu podul palmei, apoi vreau să îi desfac cureaua de la pantaloni, dar mă opreşte.

— Cred că ţi-am făcut o promisiune înainte să plec la întâlnire, şopteşte printre buzele noastre lipite, muşcându-mi buza de jos puţin dureros, dar foarte excitant. Îţi aminteşti ce ţi-am promis?

Dau din cap afirmativ, pentru că buzele lui calde coboară spre clavicula mea şi abia mai pot să respir, la cât de bine mă simt sub atingerile lui.

— Ce ţi-am promis?

Cu greu reuşesc să mă concentrez să vorbesc.

— Că o să mă lingi până când o să ţip de plăcere.

— Ai o memorie foarte bună, zice în timp ce mâna lui îmi găseşte sânul prin rochia subţire.

Rochia are nişte nasturi în faţă, pe care el îi deschide repede dezgolindu-mi sânii goi.

— Ce mă bucur că nu ai sutien. Riscam să ţi-l rup până acum.

Cuvintele lui sunt uşor nervoase şi vreau să mă asigur că nu o să facă vreo tâmpenie, chiar dacă tot ce îmi face el acum este extrem de plăcut.

— Sigur nu eşti prea nervos pe femei în acest moment pentru a-ţi ţine promisiunea?

— Tocmai de aceea am să mi-o ţin, zice ridicându-şi privirea spre mine. Ăsta este modul meu de a te pedepsi pe tine pentru ceea ce fac altele.

În timpul ăsta, mâna lui se strecoară între picioarele mele făcându-mă să le îndepărtez cât să îi fac loc.

— Nu sunt un tip violent, dar nu trebuie să fiu pentru a face o femeie să ţipe, zice încet şi degetele lui sunt acum în spatele chiloţilor mei, masându-mi cu mişcări rotative clitorisul. Doar că te voi face să ţipi de plăcere, până când o să mă rogi să ţi-o trag.

Mă penetrează cu două degete, făcându-mă să îmi arcuiesc spatele sub mişcările lui care mă înnebunesc de plăcere. Gura lui din nou pune stăpânire pe a mea, în timp ce el, încă cu mâna în chiloţii mei, continuă să mi-o tragă cu degetele dibace, care mă duc tot mai aproape de acel moment plăcut al extazului. Le bagă şi le scoate din mine, nescăpând din acest joc clitorisul, pe care îl freacă tot mai repede. Şi, încă sub asediul limbii lui care îmi explorează fiecare colţ al gurii,

îmi dau drumul cu un geamăt puternic de plăcere şi explodez în jurul degetelor lui care sunt vinovate de plăcerea mea extremă.

Îşi desprinde buzele de ale mele, dar nu se opreşte. Degetele lui continuă să mă mângâie încet, ajutându-mă să îmi liniştesc corpul după valul cutremurător, iar buzele continuă să îmi atingă pielea, trasând un drum umed spre sânii dezgoliţi, lingându-i, sugându-i, muşcându-i.

Îmi dă jos chiloţii şi mă întinde pe canapea, iar eu mă găsesc expusă în faţa lui, cu un picior căzut pe marginea canapelei, iar cu celălalt îndoit, susţinut de mâna lui. Rochia mi-a ridicat-o peste şolduri şi el se aşază între picioarele mele, fără să mai piardă nicio clipă şi îi simt limba caldă lingându-mă o dată, de jos în sus peste labiile umezite.

— Dulcea Cate, şopteşte şi mă linge iar, la fel de încet.

Îmi trec degetele prin părul lui, iar el îşi ridică privirea spre mine, lăsându-mă să îl văd cum mă gustă cu poftă, cum îmi suge clitorisul, cum degetele lui îmi regăsesc miezul şi acompaniate de limba şi de buzele acelea moi, mă fac să gem din ce în ce mai tare, să îl trag încet de păr, parcă dorind ca el să fie mai adânc, mai rapid.

Şi acum, înţeleg cuvintele lui, atunci când a zis că o să îl rog să mi-o tragă. Pentru că oricât de bine mă simt, ştiu că penisul lui mare şi perfect o să mă facă să mă simt cu adevărat satisfăcută.

Orgasmul produs de gura lui nu întârzie să vină şi, din nou, drumul spre acest moment plin de extaz este plin de gemete puternice, ce aduc tot mai mult a ţipete.

Este extraordinar şi la final geamătul meu este ascuţit, din tot corpul meu scăpat.

Însă tortura continuă, nedespărţindu-şi buzele de păsărica mea umflată de toată atenţia primită.

Îl vreau în mine. Pe el.

— Ben, trage-mi-o, îi spun printre noi gemete.

— De ce? Nu îţi place?

Îi simt ironia din glas şi nu am de gând să îi ascund nimic, când văd că el continuă să mă lingă.

— Ba da, dar te vreau pe tine, în mine. Vreau să mi-o tragi, te rog!

Mârâie.

— Cum aş putea să îţi rezist? zice încet.

Nu face decât să se desfacă la pantaloni şi să scoată acea mândreţe erectă la iveală, iar eu să simt că am orgasm doar privindu-l.

Îşi freacă capul rozaliu de umezeala mea, dar înjură încet printre dinţi şi se opreşte.

— Unde puia mea sunt prezervativele?

— Dă-le dracu’, sunt curată, sunt şi pe pilule, crede-mă. Facem un control după aceea să te asiguri şi, dacă mint, îţi dau zece milioane de dolari.

Un zâmbet îi scapă, pentru că nu are de unde să ştie că eu nu glumesc. Chiar am banii ăştia, chiar mult mai mulţi… iar el continuă să mă

privească de parcă ar cântări decizia.

— Când ai luat pilula ultima dată?

— Aseară, înainte să vin la hotel, deci dacă iau şi în seara asta suntem pe drumul cel bun. Iar controlul medical l-am făcut chiar săptămâna trecută şi nu am nimic. Iar de atunci nu am mai fost cu nimeni. Cheamă un doctor azi, să îţi confirme.

— Şi dacă eu nu sunt ok? ridică o sprânceană.

— Nu eşti?

— Ba da.

— Atunci de ce dracu' mai stai cu ea lipită de mine şi nu o bagi? Doar ca să înnebunesc şi mai tare de poftă?

Ca o încurajare, îmi mişc şoldurile şi-l fac să intre foarte puţin în mine.

Îşi încleştează maxilarul, iar sub acea privire întunecată dintr-o mişcare mă pătrunde tot şi eu scap un ţipăt, surprinsă fiind de mişcarea lui îndrăzneaţă şi erotică.

Mârâie de plăcere şi rămâne nemişcat o secundă, apoi iese de tot, îşi freacă din nou capul penisului de labiile mele, de clitorisul meu şi intră iar în mine, cu forţă.

— Dumnezeule, Cate, cât de bine e în tine!

— Ben… şoptesc cu vocea aproape stinsă. Mai repede!

— Lasă-mă să mă bucur de senzaţia asta, frumuseţe" Eşti perfectă!

Din nou iese, repetând mişcările care mă

torturează.

— Ben, te rog…

Se apleacă peste mine, cu gura peste sânul meu, tachinându-l cu dinţii şi masându-l cu mâna, iar apoi îmi ridică piciorul deja aflat pe canapea peste spatele lui şi de data asta nu mai iese, dar începe un asalt extrem de excitant, cu mişcări rapide, adânci, puternice. Gemetele noastre necontrolate sunt, din când în când, estompate de buzele care se regăsesc, dar nimic nu ne opreşte să ne strigăm numele unul altuia când suntem pe culmile valului de extaz, care ne cuprinde ca de fiecare dată în acelaşi timp.

Continuăm să ne sărutăm clipe lungi după acest moment, până când bătăile inimilor noastre încep să se mai potolească. El este încă în mine chiar şi atunci când se lasă peste pieptul meu şi îmi sărută sânul umflat.

Îşi ridică din nou privirea spre mine, un mixt de confuzie, satisfacţie şi fericire.

— Ce-mi faci? şopteşte.

Capitolul 8

Cate

Tocmai am făcut sex fără prezervativ cu un bărbat pe care abia dacă pot spune că îl cunosc. Chiar dacă ştiu că sunt sale, prezervativele erau regula numărul unu. Iar el m-a făcut să o arunc pe

geam, doar ca să îl simt în mine mai repede. Dar ce e cu adevărat îngrijorător, este faptul că mi-a plăcut şi nu regret.

Îi răspund, sărutându-i buzele şi din nou sărutul se transformă în ceva la fel de pasional ca de obicei şi îl simt cum deja se întăreşte în mine.

— Asta îmi faci, şopteşte el mişcându-şi încet şoldurile. Mă faci să nu mă satur de tine.

— Acelaşi efect îl ai şi tu asupra mea, îi mărturisesc cu buzele lipite de ale lui. Mă faci să îmi încalc mai multe reguli decât am crezut vreodată că-mi voi permite.

Zâmbeşte victorios şi arogant.

— Nu ştiu ce o să fie peste câteva zile, dar să fiu al dracu' dacă în clipa asta vreau altceva decât să stau aici cu tine, şopteşte, mişcându-şi din nou şoldurile şi făcându-se tot mai prezent. Aici în tine.

Deja îl simt tare şi îi răspund sărutându-l cu toată pasiunea.

Dar în sărutul nostru nu mai simt doar pasiune, ci ceva mai mult. O dorinţă şi o nevoie pe care nu îmi amintesc ultima dată când am simţit-o. Ştiu doar că ceva în inima mea mă face să simt mai mult decât ar trebui, chiar dacă timpul petrecut împreună a fost foarte scurt. Iar în acelaşi timp, acelaşi sentiment plăcut mă face să sper că între noi povestea va continua la fel de frumos chiar şi după cele două zile care ne-au mai rămas.

*

După cină, iau telefonul oferit de el şi ies pe terasă pentru a vorbi cu Deanne. Chiar dacă ştiu că telefonul poate fi ascultat de Jimmy, simt să am intimitate când o sun şi profit de acest moment în care şi Ben vorbeşte cu cineva la telefon, din nou destul de nervos.

— Toate bune, Cătălină? mă întreabă ea, ironizând numele meu, cât să mă prind doar eu.

— Da, baby, toate bune.

— Mâncarea e bună?

— E ideală. Nu am mai mâncat aşa de bine de nu mai ştiu când, zic chicotind.

— Ne-am dat dracu'… zice ea şi parcă şi aud palma pe care şi-o dă peste frunte.

— E un tip deosebit. Chiar are grijă de mine.

— Şi presupun că mănânci şi tu cu grijă, nu?

Deja îmi dau seama că termenul mâncare în discuţia noastră a căpătat o tentă sexuală şi mă amuză teribil discuţia.

— Cu gura plină. Nu mă mai satur!

— La dracu', Cate… se plânge ea.

— Tu ai întrebat! Am avut parte de cea mai suculentă şi mai mare friptură de vită! Perfectă! Nu ştiu dacă tu ai gustat aşa ceva în viaţa ta!… o iau în glumă.

— Te asigur, aseară am avut parte de o cină la fel de copioasă şi eu, acritură. Ai uitat ce bucătar am lângă mine?

— Corect! mă scuz repede râzând. Iertare

marelui maestru şi la cât mai multe fripturi suculente.

— Nesătulo!

— Atâta spun: e mai mult decât 3 plus, baby.

— Pe bune?

— Da!

— Asta e super, Cate, dar… îi şi simt reţinerea din voce când continuă. Ai grijă, baby… Nu uita cine eşti şi gândeşte-te la ce o să fie după aceea.

— Ştiu, baby… Dar o să văd ce o să fie până atunci. Momentan, mă bucur de clipa asta.

— Eşti fată mare şi ştii că suntem aici. Te iubim toţi şi fetele îţi transmit dragostea lor şi să ai grijă de tine.

— Pupă pe toată lumea şi ne auzim mâine.

Ne luăm la revedere şi mă întorc în living, unde Ben pare foarte preocupat şi supărat, în timp ce priveşte nişte hârtii şi diferite tabele pe laptop.

Mă apropii cu grijă de canapeaua pe care el stă, dar nu aş vrea să îl deranjez. El însă îmi face loc lângă el şi total absent, privind spre monitor, mă ia de mână şi îmi duce degetele la buzele lui, sărutându-mi-le. Apoi continuă să se uite la monitor, în timp ce eu sunt hipnotizată de chipul lui concentrat, încă de când m-am aşezat pe canapea.

Probabil simte privirea mea şi îşi întoarce chipul spre mine, iar privirea lui devine de-odată blândă şi îmi zâmbeşte.

— S-a întâmplat ceva?

Da. M-am îndrăgostit. De îndată ce gândul îmi străbate mintea şi îmi face inima să o ia la galop, clipesc des, trezindu-mă din reveria mea. Aşa ceva nu mi se poate întâmpla mie, pentru că este o tâmpenie. Clatin repede din cap, alungând sentimentul nefast şi îi zâmbesc forţat.

— Eşti prea sexy să nu mă holbez la tine, barosane, la zi, ce te supără? schimb repede subiectul, încercând să vorbesc ca o mahalagioaică.

Se încruntă şi îmi arată cu capul laptopul.

— În firma mea eu sunt cel care vine cu ideile. Larry este cel care se duce la întâlniri cu toată lumea şi le vinde. Eu prefer să stau la calculator şi să creez softuri şi idei care să ne aducă la toţi bani. Acum că Larry mi-a tras ţeapă, săptămâna viitoare va trebui să mă duc în locul lui şi, înainte de toate, să mă familiarizez cu prezentările făcute de el.

— Şi presupun că eşti supărat pe el?

— Nu, replică el, spre surprinderea mea. Ne cunoaştem de peste zece ani şi omul aleargă ca un cal de curse, non-stop. Îl înţeleg, chiar avea nevoie de o vacanţă şi a clacat la prima tentaţie, dar săptămâna viitoare avem o întâlnire foarte importantă, iar el mi-a sugerat să o anulăm până se întoarce.

Face o pauză şi oftează.

— Am obţinut întâlnirea asta destul de greu şi chiar nu aş vrea să o ratez.

Îl strâng de mâna care încă o mângâie pe a mea.

— Sunt sigură că o să te descurci. Până la urmă, este ideea ta pe care trebuie să o prezinţi, nu?

— Doar că nu am mai făcut prezentări de foarte mulţi ani şi nu vreau să o dau în bară.

Nu voiam să mă bag în treburile lui, dar deja sunt prea curioasă şi mă uit spre monitor, unde rulează un clip cu nişte cifre într-un colţ şi un motor de maşină pe care îl recunosc imediat.

— Ăsta e un motor Devils, constat uimită şi în secunda în care îmi ies cuvintele pe gură îmi dau seama de gafa mea.

— Te pricepi la maşini? mă întreabă uimit, ridicând o sprânceană.

— A… tata m-a iniţiat în astfel de taine ale băieţilor. Fiind singură la părinţi, m-a luat drept băiatul pe care nu l-a avut şi m-am plimbat cu el prin multe service-uri auto. Am învăţat despre maşini mai multe lucruri decât îţi imaginezi.

Am evitat un pic adevărul, dar măcar n-am minţit. Şi sper să nu încerce să afle mai multe, pentru că nici nu vreau să încep acum să îi vând tot felul de prostii pentru a-mi apăra identitatea.

— Aşa că spune-mi, ce e cu motorul ăsta? îl întreb repede, zâmbindu-i.

— Cu ei am întâlnirea de săptămâna viitoare.

Într-o secundă, tot programul meu din săptămâna următoare mi se derulează în faţa

ochilor. În niciun caz, eu nu ar urma să fiu prezentă la întâlnirea aceasta, pentru că nu particip de fel la aşa ceva. Dar asta înseamnă că el ar putea fi în aceeaşi clădire cu mine undeva, săptămâna viitoare.

— Softul pe care l-am creat reduce emisiile de noxe destul de mult, fără să afecteze viabilitatea maşinii.

Continuă să îmi explice, în termeni cât mai pe înţelesul unui om normal şi fără prea multe cunoştinţe în domeniu, ce poate face acest soft, însă eu înţeleg foarte bine doar privind datele care rulează pe ecran.

— Dacă este aşa bun, de ce nu se bat companiile producătoare de maşini să ţi-l cumpere?

— Pentru că am nişte condiţii mult prea stricte şi cum majoritatea companiilor de maşini încearcă să găsească orice altă variantă mai ieftină, doar ca să îşi păstreze profitul cât mai mare, mulţi preferă să facă maşini electrice care elimină total această problemă sau să continue să fluiere la copaci şi să ignore toxicitatea pe care maşinile lor o produc.

— Şi care sunt condiţiile tale?

— 0 sumă destul de mare pentru cumpărarea softului, plus un procent anual din utilizarea lui.

În timpul acesta, îmi arată nişte cifre destul de mari pe monitor şi înţeleg de ce a fost refuzat de ceilalţi.

— Dar pentru binele planetei, de ce nu reduci

preţurile astea? Şi dacă scazi, vei avea mai mulţi cumpărători, mai mulţi utilizatori şi astfel un profit mai mare.

— Crede-mă că aş face asta dacă aş putea. Dar momentan am reuşit să creez şi să testez softul doar pentru două companii de automobile. Prima a fost un refuz categoric şi o dezamăgire colosală. Dar nu pot să reduc din preţ pentru că lucrez la softul ăsta de aproape 4 ani şi nu vrei să ştii câte zeci de milioane de dolari am băgat anual în teste. Suma pe care o cer îmi acoperă cu greu jumătate din investiţia făcută în tot acest timp. Iar în acest moment nu îmi permit să reiau testele pentru un nou brand de automobile şi ei să mă refuze. Ar însemna alţi bani aruncaţi pe fereastră şi prefer să renunţ de tot la proiect şi să mă concentrez pe altceva.

— Dar softul tău chiar funcţionează!

— Degeaba, dacă ei consideră că preţul nu merită.

— Mie mi se pare că este o greşeală din partea lor, zic cu convingere. Dacă le-ar păsa de lumea în care trăim, de aerul în care copiii lor cresc, nu ar ezita şi ar accepta condiţiile tale.

În clipa asta nu pot să nu mă gândesc la Mina. Amber m-ar omorî dacă m-aş zgârci la ceva atât de important, cum ar fi sănătatea celor dragi.

Îmi zâmbeşte şi îmi mângâie obrazul.

— Poate că ar trebui să conduci tu o astfel de companie şi restul să îţi urmeze exemplul.

Oamenii ăştia nu gândesc la fel ca noi. Ei văd totul în cifre, în profitul care le rămâne lor, nu îi interesează de ceilalţi.

— Sunt sigură că există şi excepţii.

— Sper! De fapt, tu mă faci să sper că e cineva căruia îi pasă, când te văd atât de aprinsă de subiectul ăsta.

— Eşti un om bun, Ben. Sunt sigură că cineva va aprecia ceea ce ai făcut şi va şti să evalueze corect efortul depus de tine, spun cu convingere, ştiind că voi lua măsuri ca asta să se întâmple, de îndată ce mă întorc la firmă.

— Efort depus de mine şi de echipa mea. Am avut o perioadă în care nu mai aveam bani de nimic şi am venit cu o idee pentru un alt soft în alt domeniu, care ne-a salvat pielea şi ne-a ajutat să ne ridicăm, atunci când l-am vândut.

— Geniule, zic glumind şi ciupindu-l uşor de obraz, aşa cum obişnuiesc să facă bunicii cu copiii mici.

El zâmbeşte din nou şi mă sărută pe buze.

Dar, imediat ce acestea se lipesc, sărutul lui devine din nou seducător şi excitant, iar în secunda următoare sunt cuprinsă de braţele lui şi lipită de corpul înfierbântat.

La insistenţele mele, a chemat un doctor pe după-amiază, care i-a confirmat cele spuse de mine, iar după aceea el mi-a arătat analizele pe care el şi le făcuse cu puţin timp în urmă, în felul acesta amândoi eram eliberaţi de această grijă şi

ne puteam bucura unul de corpul celuilalt, fără reţineri.

Capitolul 9

Ben

O privesc cum doarme şi continuu să mă minunez de cât este de frumoasă şi, în acelaşi timp, să mă întreb care a fost viaţa ei, de ce un suflet atât de bun şi corect a ajuns în situaţia de a-şi vinde corpul pentru bani. E clar că e deşteaptă şi îi merge mintea mai mult decât m-aş fi aşteptat, dar ceva nu a mers în viaţa ei, dacă ea a ajuns la hotelul ăsta acum câteva zile.

Dar mă bucur că a apărut în viaţa mea. M-a făcut să petrec aceste zile minunate alături de o femeie extraordinară.

Este pentru prima dată când petrec atât de multe zile în compania unei femei. Majoritatea relaţiilor mele, dacă pot să le numesc aşa, se întindeau cel mult pe durata unui weekend petrecut pe undeva departe. Nu am locuit niciodată cu o femeie şi nu mi-a plăcut să îmi asum un astfel de angajament. Pentru mine munca a fost mereu cea mai importantă, iar distracţia nocturnă a fost asigurată de aventuri scurte şi lipsite de importanţă.

Dar ea mă face să vreau mai mult. Să o vreau mai mult timp lângă mine. Să vreau chiar să vină

cu mine în New York, după ce trece nebunia cu nunta asta.

A zis că nu a mai practicat prostituţia până acum, deci nimeni nu are de unde să ştie intenţia ei din noaptea în care ne-am cunoscut, aşa că sunt tot mai liniştit de faptul că pot să o prezint ca prietena mea. Şi cine ştie, poate dacă după câteva săptămâni împreună la mine acasă, totul o să meargă la fel de bine între noi, nu văd de ce nu i-aş propune să se mute în marele oraş şi să facem relaţia noastră să meargă mai departe.

Râd ca un prost lângă ea, în mijlocul nopţii. Sunt entuziasmat de prezenţa acestei fiinţe minunate alături de mine.

La dracu'… sunt îndrăgostit?

O cuprind cu braţele, lipind-o de corpul meu. Ne-am obişnuit să dormim goi şi asta mă face să mă trezesc de multe ori excitat de simpla ei prezenţă lângă mine. Îi simt pielea fină, lipită de pieptul meu şi încerc să mă concentrez pe somn şi să ignor erecţia deja prezentă.

O sărut pe gât, hotărât să revin după aceea la somn, dar ea se mişcă în braţele mele şi se împinge cu fundul în penisul meu, tot mai treaz. Strâng din dinţi şi mă abţin să nu o trezesc, oftez încet şi o mai sărut o dată pe păr.

— Sper că este trecut de 7 dimineaţa, şopteşte ea, împingându-se din nou în erecţia mea.

— Mă tem că este mult mai devreme…

— Atunci avem destul timp până la 7

dimineaţa.

Mârâi uşor, încântat de dorinţa ei continuă.

Îi sărut din nou gâtul pe care ea mi-l expune, îi cuprind sânul în palmă, masându-l încet şi coborând mâna între picioarele ei, o găsesc deja pregătită pentru mine. Intru în ea şi iarăşi pierd noţiunea timpului, unindu-mi corpul cu al ei, până când adormim din nou îmbrăţişaţi.

*

— Şefu', eşti sigur că vrei să faci asta? Vocea şoptită a lui Jimmy mă întreabă acelaşi lucru ca în prima noapte în care am cunoscut-o pe Cate. Doar că acum sunt convins că vreau să fac asta.

— Rămâi aici la hotel şi te sun eu dacă am nevoie de ceva. Profită de ocazie şi relaxează-te pana mame, când ne întoarcem.

Zâmbeşte pe sub mustăţi.

— Ce e? îl întreb ridicând o sprânceană.

— Eşti puţin schimbat zilele astea, zice ridicând nevinovat din umeri. Dar în bine.

Nu mă pot abţine să nu zâmbesc. Sunt conştient şi eu de starea mea, dar mă abţin să îi răspund şi prefer să ignor comentariul, privind spre dormitorul de unde Cate urmează să iasă.

Este acolo de aproape trei ore, timp în care o stilistă s-a ocupat de părul şi de machiajul ei, iar eu să fiu al dracu' dacă am idee ce o să iasă din camera pe care o privesc lung, în timp ce nerăbdarea mea ajunge la cote din ce în ce mai mari.

După alte câteva minute, uşa se deschide şi sar ca ars de pe canapea, aproape aruncând telefonul din mână. De ce dracu’ am aşa emoţii? Mă duc cu ea la o nuntă unde nu mă însor eu, ci alţi zăpăciţi! Însă îşi face apariţia stilista care mă salută cu un zâmbet cald şi Jimmy o conduce spre ieşire, urmând să se ocupe şi de plată.

Îmi trec degetele prin păr şi mă întorc cu faţa spre terasă, parcă dorind ca briza ce se simte de afară să îmi răcorească simţurile.

— Mi-ai văzut gentuţa neagră?

Vocea ei minunată mă blochează, dar găsesc curajul să mă întorc spre ea. Şi este de o mie de ori mai frumoasă decât în seara în care am cunoscut-o. De data asta este diferită. Total diferită. Culoarea părului este acum un şaten deschis, prins într-o coadă elegantă, iar hainele vin pe ea ca turnate, pentru a-i accentua o eleganţă naturală pe care doar am bănuit-o din gesturile ei în ultimele zile. Este născută pentru a purta astfel de haine şi nu paiete ieftine sau surplus de machiaj, care nu făcea decât să îi ascundă frumuseţea.

— Eşti superbă… îi şoptesc.

Poartă o rochie tip taior, neagră destul de lungă, prinsă doar în talie cu doi nasturi mari, ce permite să îi dezvăluie chiar de sus picioarele lungi şi frumoase. Dar pe sub acest taior-rochie, tot corpul ei pare acoperit de o dantelă neagră fină, presărată pe alocuri cu steluţe tot negre, de

sus, ca o helancă, acoperindu-i picioarele până la glezne. Steluţe care mă duc cu gândul la tatuajul ei de pe gât. Materialul incitant o acoperă în totalitate, dar de fapt transparenţa lui îmi stârneşte o poftă nebună să îi dau acel taior-rochie jos.

Privirea ei mă scanează.

— Nici tu nu eşti mai prejos.

Chiar dacă nu îmi iau ochii de la ea, sunt conştient că nu sunt nici măcar pe jumătate la fel de atrăgător ca ea. Am un costum gri deschis, din trei piese, care mi se pare destul de banal în comparaţie cu această creatură elegantă.

— Ţi-a recomandat stilista ţinuta asta?

— Nu, zice ca şi când e deranjată de întrebarea mea, apoi continuă mândră. Cred că mă descurc şi singură la îmbrăcăminte.

— Mor de curiozitate să aflu cum arată compleul ăsta dantelat pe sub rochie.

— Nu e prea provocator? întreabă, strâmbându-se uşor.

— Pentru cine?

— Pentru ceilalţi invitaţi.

— Eşti minunată, Cate! Nu ai de ce să îţi faci griji. Părerea lor nici nu contează.

— Şi totuşi, nu trebuie să ştie că sunt o prostituată.

Mă încrunt.

— Nu eşti o prostituată. Eşti partenera mea. În rest, nimic nu mai contează.

Mă apropii de ea, până când sunt la câţiva centimetri de faţa ei.

— Doar să treacă mai repede seara asta şi să îmi satisfac curiozitatea.

Îmi zâmbeşte şi mă sărută scurt pe buze.

— Deci noi mergem numai la petrecerea asta de azi, rămânem peste noapte, iar mâine după ceremonia religioasă ne întoarcem aici?

— Da.

— De ce?

— Pentru că mâine este mai mult o petrecere a familiei, iar eu pe seară am nişte treabă şi trebuie să fiu înapoi la hotel. Ei înţeleg foarte bine această situaţie pentru că, până la urmă, nunta asta este plătită din banii câştigaţi de ei de pe urma ideilor mele. Apreciază faptul că vin şi la petrecerea asta, chiar dacă sunt mai mult genul care preferă o cină intimă între prieteni apropiaţi sau un film pe canapea.

Mă sărută iar, dar acum şi mai pasional.

— Sună mult mai bine o seară de-a ta, zice zâmbindu-mi.

Mă încântă cuvintele ei şi nu pot să nu îmi doresc ca şi ea să facă parte din serile mele pe viitor.

— Deci mi-ai văzut gentuţa?

Revin cu picioarele pe pământ şi încerc să mă lămuresc despre ce vorbeşte.

— Gentuţa pe care ai avut-o în prima seară?

— Da.

— Nu ţi-a adus stilista alta?

— Ba da, dar eu o vreau pe aceea. Se potriveşte perfect şi ţin foarte mult la ea.

Îi zâmbesc cu căldură. Mi-am dat seama de asta din acea seară şi asta mi-a plăcut prima dată la ea.

— Sigur este pe aici.

Ne uităm în jur şi imediat o găsim pe unul dintre fotolii, chiar sub un prosop de piscină.

O aranjează cu grijă şi mă priveşte calmă.

— Eu sunt gata. Mai stau mult după tine?

Gluma ei mă face să râd şi îmi frec barba privind-o. Femeia asta mă înnebuneşte. Dar în sensul bun.

O trag în braţele mele şi o sărut cu dorinţă, trezindu-mi la viaţă tot corpul. A dracu' petrecere… mi-aş dori să petrec seara asta la fel cum am petrecut în ultimele zile, eu cu ea, fără străini, clienţi sau orice alţi invitaţi vor mai fi în seara asta.

Cu greu, mă desprind de buzele ademenitoare şi îmi lipesc fruntea de a ei, savurând atingerea degetelor pe care şi le trece prin părul meu.

— Stăm puţin la petrecere şi apoi ne retragem subtil îl cameră să continuăm, îi şoptesc.

— Facem petrecerea noastră proprie? mă întreabă, ridicând jucăuşă din sprâncene.

— Facem ce vrei tu, atât timp cât pot să continui ceea ce trebuie să opresc acum.

— Hmm… zice inocentă de data asta. Şi cam

ce trebuie să opreşti acum?

Zâmbesc malefic şi accept provocarea ei de a-i descrie dorinţele mele. Mă apropii de urechea ei, ca şi când îi şoptesc secretul meu:

— Vreau să te dezbrac de rochie, să îţi ating pielea prin dantela asta subţire, să cobor între picioarele tale şi să te ling uşor peste dantelă şi peste chiloţi, până când îi umezeşti… până când îţi dai drumul… apoi să îţi sfâşii dantela dintre picioare, să îţi dau lenjeria într-o parte pentru a-mi lăsa acces să te pătrund încet cu penisul meu dornic să intre în tine chiar şi acum. După ce sunt tot în tine, am să continui să te pătrund tot mai tare şi mai repede, iar tu o să gemi tot mai puternic şi o să ţipi de plăcere când o să ai din nou un orgasm, pe care o să îl ţii minte toată viaţa ta.

Mă îndrept privindu-i ochii închişi care visează la fantezia mea, buzele întredeschise prin care îi iese aer cald şi o sărut scurt. Deschide ochii şi clipeşte de câteva ori, încercând să îşi revină.

Apoi mă priveşte, ridicând o sprânceană. Ridică din umeri respirând adânc şi îmi întoarce spatele, mergând spre ieşire, dar îmi aruncă peste umăr:

— Nu port lenjerie.

Capitolul 10

Ben

Nu ştiu cum dracu’ reuşesc să mă concentrez pe condus cu ea lângă mine, ştiind că nu are lenjerie. Nu. De fapt, nu ştiu cum dracu’ reuşesc să ajungem cu bine la hotelul unde are loc petrecerea asta, fără să mă pierd cu ochii mai mult de 2 secunde pe spărtura rochiei şi fără să trag pe dreapta şi să i-o trag ca un disperat, pe marginea autostrăzii. Sunt excitat şi în acelaşi timp foarte amuzat de ce e capabilă să îmi facă cu doar trei cuvinte.

Cum să nu îmi placă de ea? E spontană, inteligentă şi perversă, cât să mă aprindă într-o secundă.

Ajunşi la hotel, bagajele ne sunt duse în cameră, iar noi, după ce ne luăm cartelele de acces de la recepţie, ne îndreptăm direct spre restaurantul hotelului, unde are loc evenimentul.

Sala este destul de mare, dar toată lumea este pe terasă, profitând de aerul curat, de vremea caldă şi de priveliştea pe care terasa o oferă.

O iau pe Cate de mână şi înaintăm spre terasă. Din prima clipă suntem văzuţi de viitorul mire, care, luându-şi viitoarea soţie de mână, se rup imediat de grupul de lângă care erau şi vin spre noi. Ne salută cu căldură, el prezentându-mi-o pe logodnica lui, iar eu le fac cunoştinţă cu partenera mea.

— Ea este prietena mea, Cate, le spun cu nonşalanţă, dar nu pot să nu observ uimirea de pe chipul viitorului mire. Uimire pe care ştiu că o să o

tot întâlnesc în seara asta…

Dar totuşi, ceva m-a surprins şi pe mine când am făcut această afirmaţie: cât de normal mi s-a părut când am spus asta, dar totodată scurta strângere de mână, ca o tresărire, pe care am simţit-o din partea lui Cate.

Mi-am întors privirea spre ea, dar nu am simţit că era deranjată. M-a privit cu o sclipire în ochi şi o căldură care m-a liniştit şi mi-am dat seama că este bine. Că noi suntem bine.

Înaintând printre oameni, spre bar, ne-am oprit de mai multe ori, acostaţi de diferiţi colegi şi oameni de afaceri. După ce ne-am luat câte o băutură de la bar, ne-am continuat drumul spre o masă de cocktail, goală, unde ne-am retras, sperând că nu vom mai fi deranjaţi. Nu am putut totuşi să nu observ mai multe priviri ascunse îndreptate spre noi, dar încerc să ignor atitudinea colegilor mei, care mă văd pentru prima dată cu o femeie pe care o prezint ca fiind prietena mea.

Cate se lipeşte de mine, iar eu îmi petrec braţul în jurul taliei ei, bucurându-mă de apropierea corpului cald şi de mirosul dulce pe care îl aduce.

— Destul de multă lume, îmi spune încet.

Mă uit în jur şi cred că sunt undeva la 50 – 60 de oameni, poate chiar mai mulţi.

— Se putea şi mai rău, îi răspund zâmbindu-i, iar ea chicoteşte.

— Corect. Bine că nu e un bal cu 500 de

oameni.

— Chiar nu îţi plac petrecerile, nu? remarc eu.

— Nu… Cel puţin petrecerile unde cunosc oameni. Acolo mereu se găseşte cineva care nu ştie să îţi respecte timpul tău liber şi personal şi pentru că te-a prins în afara programului, profită de ocazie să îţi ceară ceva.

Nu prea ştiu la ce se referă ea mai exact, că pare să vorbească din propria experienţă, dar adevărul este că îi dau dreptate şi mă identific foarte bine cu situaţia descrisă de ea.

— Sunt mulţi oameni care fac afaceri la astfel de întrevederi, doar pentru că este o atmosferă mai relaxantă. Aici, la un pahar de vin, le e mai uşor să abordez anumite subiecte. Dar ai dreptate. Ar trebui să existe nişte limite, pentru că nu toţi suntem atât de disperaţi după bani.

Mă priveşte uimită.

— Îmi place ceea ce spui, dar eşti sigur că tu nu eşti ca ei?

Mă încrunt.

— Normal că vreau să fac bani, ca orice om de afaceri, dar nu am de gând să îmi distrug sănătatea sau viaţa personală pentru ei. Am muncit foarte mult la viaţa mea şi am sacrificat destul timp personal când eram tânăr, tocmai ca acum să mă pot bucura de o petrecere privată, fără să alerg după clienţi pe aici.

— Îmi place cum gândeşti. Din nou.

— Din nou?

— Aşa cum ţi-am mai spus, îmi place mai mult o seară de-a ta, pe canapea la un film, decât orice petrecere de genul acesta. E adevărat că nu toate petrecerile sunt deranjante, dar dacă nu am garanţia că este una pe placul meu, prefer de asemenea să stau acasă sau să ies cu câţiva prieteni apropiaţi într-un club şi să avem propria noastră petrecere.

Mârâi nemulţumit. Nu vreau să îmi imaginez cum se termină o seară de acest gen.

— Deci, îţi plac petrecerile mai restrânse? întreb încet.

— Să spunem că da. Mai exact, prefer ieşirile, la un restaurant, la un club.

Se întoarce cu privirea spre mine şi îmi mângâie barba zâmbind.

— Dar de câteva zile am descoperit un mod mai plăcut de a-mi petrece serile… continuă ea.

Ridic o sprânceană, provocând-o cu un zâmbet ascuns să îmi spună:

— … alături de un bărbat frumos, atent, care ştie să mă satisfacă de nenumărate ori pe noapte, iar după aceea să mă ia în braţe şi să adormim împreună.

O sărut scurt pe buze, dar cu greu mă abţin să mă rezum doar la atât. Însă sunt tot mai conştient de sentimentele mele faţă de ea şi asta mă bucură.

Continuăm să vorbim, să râdem şi din când în când să fim întrerupţi de câteva persoane care ne salută în treacăt.

Cate mă anunţă că se duce la toaletă, iar eu mă ofer să merg la bar să fac o realimentare a paharelor noastre.

Nu durează un minut şi sunt abordat de unul dintre cei mai mari clienţi ai companiei.

— Benjamin!

— Lars! îl salut cu căldură. Mă bucur să te văd!

Tipul este de aproximativ aceeaşi vârstă cu mine şi ne-am împrietenit din prima clipă în care ne-am cunoscut, acum mai bine de cinci ani. Este un bărbat care arată destul de bine şi latura lui austriacă l-a făcut remarcat în rândul femeilor, de fiecare dată când ne întâlneam la petreceri.

— De asemenea, prietene. Ce faci? Cum eşti?

— Foarte bine, mărturisesc sincer. Tu? Eşti singur? întreb surprins să nu îl văd însoţit.

— Mă ştii pe mine singur la vreo petrecere? E pe la baie gagica cu care am venit.

Zâmbesc. Dar el se apleacă spre mine şi îmi spune cu voce şoptită şi un zâmbet mândru pe chip:

— Dar tu, prietene, mare curaj ai venit să vii cu Cate ca şi partenera ta.

În clipa aia inima mi se opreşte. De unde ştie el de Cate? Atât de repede umblă bârfa la petrecerea asta sau are alt motiv de spune asta?

— O cunoşti? îl întreb cu jumătate de glas.

— Prietene, doar cei privilegiaţi au avut ocazia să o cunoască. Foarte greu se ajunge la ea. E prea

în top şi mult prea ocupată pentru orice muritor de rând. Mi-a prezentat-o un prieten la o petrecere acum câţiva ani, dar aş prefera să nu îi spui de mine nimic, pentru că prietenul ăsta ştiu că a făcut nişte măgării şi nu vreau ca ea să îşi amintească şi apoi să mă asocieze cu el.

Îmi face cu ochiul şi mă împinge cu cotul, în timp ce eu abia mă mai pot ţine pe picioare.

Cuvintele lui sunt ca loviturile de cuţit în inima mea, una după alta şi nu ştiu cât mai rezist pe propriile picioare.

— Aşa că ţine-o aproape, că e posibil să o mai recunoască unu, doi mai şmecheri de pe aici şi să încerce să o abordeze.

Deja este prea mult.

— Mulţumesc de pont, Lars. Hai că mai vorbim, îi zic din nou fără vlagă şi luând o gură zdravănă de alcool din paharul meu, îl las pe bar şi mă îndrept spre baie.

Fiecare pas pe care îl fac, e ca o zală de lanţ care se strânge şi mai tare în jurul gâtului meu.

Cum a putut să mă mintă cu atâta uşurinţă? Nu numai că e o prostituată, dar e una de lux care m-a făcut pe degete cum nu credeam că o să reuşească vreodată o femeie. Începusem să am încredere în ea, începusem să visez la ceva mai mult alături de ea, iar ea m-a minţit din prima clipă. Primul ei client, pe dracu'… poate primul din seara aia!

Nu mă interesează trecutul ei, dar mă doare

minciuna. M-a făcut să cred că e o altfel de femeie, când, de fapt, ea nu a făcut decât să mă prostească în tot acest timp.

Îl sun pe jimmy şi îi spun să vină cât poate de repede. Acesta, din fericire, nu pune întrebări şi se mobilizează imediat.

Sunt în faţa toaletei şi o aştept să iasă. Pământul mi se cutremură sub picioare şi inima îmi bate ca nebuna. Îmi dau seama că nu sunt nervos, dar sunt rănit. Al dracului de rănit. Chiar mă îndrăgostisem de ea.

Când iese din baie, inima mi se opreşte. Sunt un om foarte calm, dar acum îmi vine să urlu la ea, de faţă cu toată lumea.

Se schimbă la faţă în clipa în care îmi vede chipul negru de supărare şi dezamăgire.

— Eşti ok? mă întreabă preocupată.

Prefăcuta…

— Hai până în cameră.

Aprobă din cap, înţelegând că nu trebuie să mai comenteze sau să pună alte întrebări.

Până în cameră nu pot decât să îmi repet că am fost păcălit şi că totul a fost o minciună. Tot ce ea m-a făcut să simt, a făcut pentru cei 10.000 de dolari. Ea nu este o femeie cu suflet bun, cum am crezut, ci o mincinoasă. O mare mincinoasă.

Capitolul 11

Ben

Ajung în cameră tot mai furios. Pe ea, pe mine.

O las să intre prima şi, după ce închid uşa, se întoarce spre mine.

— S-a întâmplat ceva, Ben?

O privesc de sus până jos. Chiar e de top.

Nu îi răspund şi îmi scot carnetul de cecuri de la piept şi îl completez rapid cu suma promisă. Apoi îi întind hârtia.

— Cei 10.000 de dolari pentru care ne-am înţeles.

Se uită la mine, fără să privească o clipă cecul.

— Tu vorbeşti serios? mă întreabă uimită.

— Jocul s-a terminat, Cate. Lumea s-a prins. Nu mai are rost să mă afişez de mână cu o curvă, că m-am făcut destul de râs pe ziua de azi.

— De ce s-a prins? Nu înţeleg ce s-a întâmplat cât am fost eu la baie.

— S-a întâmplat să aflu că eşti cu adevărat o prostituată de lux şi eu prostul care se îndrăgostise de tine şi înghiţise minciuna!

— Ben… şopteşte uimită de vorbele mele. Acum sunt mai mult nervos pe mine că i-am dezvăluit şi ei sentimentele mele.

— Dar eşti o mincinoasă, Cate sau care dracu’ îţi este numele adevărat!

Mă întorc cu spatele la ea pentru că privirea ei de căprioară rănită mă face să mă simt tot mai confuz. Continuă şi îşi joace rolul până la capăt.

— Ben, ţi-a zis cineva ceva despre mine?

O ignor. Nu mai are rost să mai vorbesc cu ea. Îi las cecul pe o măsuţă lângă perete.

— Jimmy e pe drum şi o să te ducă în oraş, unde vrei tu. Eu am terminat-o cu tine.

Deschid uşa să ies, când strigă după mine.

— Ben, nu ştiu ce s-a întâmplat, dar te asigur că nu sunt o curvă.

— Mă scuzi, eşti o prostituată de lux. Iar ca sfat pentru viitor, încetează cu minciunile. Lumea este mică şi chiar acum la parter ai cel puţin un fost client de-al tău. Te rog să pleci fără să faci vreo scenă. Mi-a ajuns teatrul tău.

Ies şi trântesc uşa. Nu pot nici măcar să mă mai uit o secundă la ea, pentru ultima dată, pentru că m-aş agăţa de ea şi aş ruga-o să îmi spună că nu este adevărat. Că nu m-a minţit şi că ce am trăit zilele astea a fost real şi pentru ea. Să îmi spună că m-a minţit pentru că i-a plăcut cu adevărat de mine şi că nu a jucat teatrul ăsta pentru bani. Să îmi spună ceva care să mă facă să plec cu ea de aici şi să îi ascult explicaţiile.

Dar am continuat să merg mai departe, să păşesc cu greu spre lift şi să ies să iau o gură de aer în faţa hotelului. Apoi m-am întors în restaurant, cu direcţia bar, unde mi-am comandat o porţie dublă de alcool. L-am dat repede pe gât şi m-am uitat la telefon. A trecut aproape 20 de minute de când l-am sunat pe Jimmy, ceea ce înseamnă că în maxim un sfert de oră ea ar trebui să nu mai fie în hotel, iar eu o să mă pot întoarce

în cameră, să îmi iau bagajul şi să plec. Să mă duc dracu' undeva unde nu mai trebuie să îmi ascund durerea asta care mă consumă acum.

Închid ochii şi mai beau o gură de alcool.

— Ce faci, prietene? Tot aici te întâlnesc? aud vocea lui Lars lângă mine.

— Acelaşi lucru pot spune şi eu despre tine, zic rece.

Însă el nu mai este singur, având la braţ o blondă înaltă şi subţire, probabil un fotomodel, pentru că astea erau standardul lui.

De ce dracu' critic? Că şi eu eram la fel şi tot fotomodele agăţam până să o cunosc pe Cate. Acum sunt cu totul dat peste cap… Ea m-a dat peste cap.

— Scumpo, te las pe tine să îţi comanzi ce vrei, până ce eu o să am o discuţie cu prietenul meu câteva minute pe terasă, zice el blondei şi o sărută scurt pe obraz.

Aceasta se conformează şi Lars îmi face subtil semn să ieşim afară, unde imediat găseşte un colţ mai liber.

— Ce ai păţit? mă întreabă preocupat.

— Femeile, Lars. Asta s-a întâmplat.

— Te-ai certat cu Cate?

Zâmbesc amar.

— Te cerţi cu iubita, nu cu o femeie ca ea.

— Păi credeam că asta e.

— A fost o prostie de-a mea şi am căzut singur în plasă. Dar e cam greu să ai o relaţie cu o femeie

ca ea.

— Hai că eşti culmea. Tot repeţi „o femeie ca ea”, de zici că e o vrăjitoare care ţi-a stricat apele. Este adevărat că are o reputaţie de femeie destul de dură, dar asta pentru că este foarte deşteaptă şi este o adevărată femeie de afaceri. Altfel nu reuşea să supravieţuiască într-un domeniu dominat doar de bărbaţi. Ea nu a dominat, ea a subjugat!

— Lars, mă omori… zic, încercând să îmi scot din cap tot felul de imagini cu ea în tot felul de ipostaze în care e dominată de bărbaţi sau ea e îmbrăcată în dominatoare…

Nici nu vreau să mă duc cu mintea mai departe pentru că şi aşa îmi vine să urlu.

— Până la urmă, e o femeie ca toate celelalte, continuă el, şi nu contează că o cheamă Catherine Deville sau nu.

Clipesc. Stomacul mi s-a strâns. Inima mi s-a oprit. Clipesc din nou.

— Ce ai spus? îl întreb, cuvintele ieşindu-mi cu greu printre buzele înlemnite.

— Am zis că e o femeie ca toate celelalte şi dacă o vrei înapoi, sunt sigur că o discuţie rezonabilă la o cină elegantă şi un buchet de flori o să te ajute.

— Nu… Ce nume ai spus?

— Catherine Deville?

Rămân mut.

— Adică Cate, cu care tu ai venit. Nu din

cauza ei eşti supărat?

Mintea mea e blocată. Nu pot decât să îi pun în mână paharul meu şi să plec rapid spre cameră, ignorându-l pe Lars care mă strigă, neînţelegând reacţia mea.

Ajung la lift şi apăs în disperare pe buton, dar parcă trece o veşnicie până acesta vine. Ajung într-un final în faţa uşii pe care o deschid. Dar camera este goală. Ea nu mai este.

Bagajul ei este în acelaşi loc în care l-au lăsat cei de la hotel, lângă al meu. Neatins. Cecul este neatins în acelaşi loc pe măsuţă. Iar pe pat, telefonul mobil pe care i-l lăsasem să îşi sune prietena. Mă uit rapid la apeluri şi văd că a apelat-o la câteva minute după ce eu am ieşit din cameră. Încerc să sun, dar din tonul care îmi intră, îmi dau seama că numărul de pe care sun a fost blocat. Încerc de pe telefonul meu personal, dar aceeaşi poveste. Ce dracu'?!

Trebuie să vorbesc cu ea. Trebuie să înţeleg ce dracu' s-a întâmplat în zilele astea şi de ce femeia care conduce compania cu care eu urmează să mă văd în câteva zile s-a dat drept prostituată şi a acceptat să stea cu mine şi să ne-o tragem ca nebunii atâtea zile.

Mintea mea e vraişte. Totul începe să se lege. Gesturile ei elegante, felul cum mânca, gusturile la îmbrăcăminte, cunoştinţele despre maşini.

Ce s-a întâmplat de fapt zilele astea? Refuz să cred că, de fapt, ea a făcut asta ca să afle ceva

despre softul meu…

Dar până la urmă, ce dracu’ să mai cred?! Cine e ea, de fapt, ca femeie? Şi care au fost intenţiile ei zilele astea?

Sunt confuz. Epuizat. Mii de întrebări şi niciun răspuns.

Îl sun pe Jimmy care îmi răspunde imediat, anunţându-mă că ajunge în câteva minute. Aşa cum eram sigur, ea a plecat înainte ca el să ajungă.

Fug la recepţie şi îi întreb pe cei de acolo dacă ştiu ceva de ea. Coincidenţa face ca valetul care mi-a luat maşina să fie prin preajmă şi să îmi spună că domnişoara a plecat cu maşina mea cu aproximativ 15 – 20 de minute înainte. Deci nu am nici cu ce să fug după ea, sperând că o voi prinde pe autostradă. Dar unde să o prind, pe un drum de nicio oră? Sunt fără soluţie.

Jimmy mă găseşte în cameră câteva minute mai târziu, pe scaunul din dreptul biroului. Sacoul l-am aruncat pe undeva pe pat, împreună cu cravata, iar vesta am deschis-o la toţi nasturii. Nu îmi pasă de aspectul meu şi cu atât mai puţin de privirea ciudată a lui Jimmy, care rămâne mut lângă uşă.

Dar face un pas spre mine şi se uită în jur.

— Şefu’, îmi poţi spune ce s-a întâmplat? Unde e Cate?

— Cate a plecat.

— Unde?

Ridic din umeri privind în gol.

— Adică nu se mai întoarce?

— Nu, Jimmy. Am pierdut-o.

— Vrei să îi urmăresc telefonul? Dacă dau câteva telefoane o găsesc imediat.

Zâmbesc amar.

— Ştiu unde să o găsesc, Jimmy, dar degeaba. Am pierdut-o ca femeie.

Câteva minute mai târziu, după ce îi povestesc pe scurt cine este ea cu adevărat, Jimmy se aşază ca un ameţit fără vlagă pe marginea patului.

— Şefu', nu aveai de unde să ştii. Cum nici eu nu aveam de unde să ştiu şi mă simt al dracului de prost că i-am vorbit aşa. Niciodată nu am vorbit aşa urât unei femei. Trebuia să o investighez din prima seară şi poate aflam de atunci ceva despre ea.

Oftez, trecându-mi mâinile prin păr.

— Nu ştiu de ce am un sentiment că nu am fi găsit nimic. Dar faptul este consumat.

Suntem întrerupţi de telefonul lui Jimmy care, după o conversaţie scurtă, închide şi se uită la mine cu o faţă vinovată.

— M-au sunat de la hotelul din oraş. Maşina a fost lăsată acolo.

Capitolul 12

Cate

Sunt o femeie care tratează relaţiile sentimentale cu răceală. Pentru mine, bărbaţii sunt doar nişte distracţii de-o noapte, dar nu mai mult, pentru că de fiecare dată când am încercat mai mult, am descoperit numai mincinoşi şi bărbaţi în care nu poţi avea încredere.

Mi-au fost de ajuns câteva astfel de experienţe prin facultate ca să văd prin ce au trecut şi prietenele mele visătoare şi dornice de iubire, ca să mă lecuiesc şi să mă asigur că nu am să mă implic niciodată atât de mult într-o relaţie încât să fiu rănită.

Da, mi-am asumat riscul de a rămâne singură toată viaţa, de a muri fată bătrână, cum ar spune alţii, dar am preferat să fiu aşa, decât alături de cineva care să mă trădeze.

Dar totul s-a schimbat cu nici măcar o săptămână în urmă. Poate de vină sunt prietenele mele care, rând pe rând, şi-au găsit câte un bărbat minune care dă dovadă de respect şi iubire nemărginită, aşa cum ele merită cu adevărat, iar asta m-a făcut undeva în sufletul meu să cred că şi mie mi se va întâmpla. Poate că a fost situaţia de aşa natură şi faptul că am stat atâtea zile împreună cu el, m-a făcut să las garda jos şi sentimentele înăbuşite în toţi aceşti ani s-au revărsat spre el. Nu ştiu…

Am rămas singură în cameră, după ce el mi-a spus acele cuvinte urâte şi dureroase. Nu mai înţeleg nimic. Mi-a întins rahatul ăla de cec exact

ca unei curve, dar mi-a şi zis că se îndrăgostise de mine… sau ce dracu' a vrut să spună? Sunt epuizată şi nu mă pot concentra ca să înţeleg ce s-a întâmplat. Am nevoie să plec de aici, cât mai repede.

Scot telefonul din gentuţă şi o sun pe Deanne, fără să mai îmi pese dacă cineva ne va asculta ulterior discuţia. Oricum… acum şi aici se termină tot.

— Baby, toate bune? aud vocea ei relaxată.

— Am nevoie să mă ajuţi cu ceva. Sun-o pe idioata de asistentă a mea şi spune-i ca în maxim 30 de minute să fie în faţa hotelului. Cu toate bagajele mele şi, totodată, să stabilească cu pilotul să zburăm imediat spre New York. Urgent!

— Cate, e totul în regulă? mă întreabă îngrijorată, sesizând tonul meu dur.

— Nu, Dee. Este totul ca dracu', dar vorbim când vin în oraş. Este ultima dată când te mai sun de pe numărul ăsta şi după ce închidem, te rog să blochezi orice contact din partea lui Ben. Oricum sunt sigură că nu o va face, dar nu vreau să existe şansa să te deranjeze.

— Mă ocup de tot. Ce pot să mai fac pentru tine?

— Nimic. Doar asigură-te că zăpăcita aia ajunge la timp şi nu mai intru într-un alt căcat de confuzie din cauza ei.

— Ok, baby. Se rezolvă. Vorbim de pe numărul tău.

Închid şi las telefonul pe pat. Apoi îmi iau poşeta, care acum e goală şi ies din cameră.

Valetul mă recunoaşte şi imediat îmi aduce maşina lui Ben. Pornesc în viteză, pentru că vreau să las totul în urmă. Vreau să plec cât mai departe de acest om care doar m-a gonit, fără să îmi explice ce dracu' s-a întâmplat.

Am fost o curvă pentru el din prima seară de când l-am cunoscut şi tot ca o curvă am şi ieşit din viaţa lui. O prostituată, nimic mai mult.

Chiar am crezut că ceva frumos s-a legat între noi, dar el chiar şi după ce a aruncat în vânt că se îndrăgostise de mine, tot m-a aruncat ca pe un gunoi.

Lacrimile îmi inundă ochii şi pentru prima dată în foarte mulţi ani, plâng. Trag maşina pe marginea autostrăzii, pentru că tot corpul îmi tremură şi las lacrimile să curgă. Suspinele îmi opresc respiraţia şi mă lovesc cu palma peste inima care mă doare. Mă doare sufletul şi ţip. Ţip în singurătatea mea, în maşina lui şi lovesc cu pumnul bordul. Şi plâng mai tare.

Asta înseamnă să iubeşti? Inevitabil să fii rănit? Să suferi şi să plângi când eşti aruncat ca un gunoi de cel care te-a făcut să speri şi să visezi? Să fii zdrobit de asfalt atunci când simţi că în sfârşit ai învăţat să zbori?

Nu pot să cred că am permis să mi se întâmple aşa ceva. A fost jocul în care m-am băgat singură şi m-am ars cel mai tare.

Ce dracu’ s-a întâmplat cât am fost la baie? Ce l-a făcut să se schimbe în felul ăsta?

Ce mai contează? S-a sfârşit. Îmi şterg lacrimile şi pornesc maşina, lăsând în spate un nor de praf şi tot ce am trăit zilele astea.

*

— A fost o aventură şi gata, spun cu o lejeritate pe care persoanele din faţa mea se pare că nu o cred.

Toată lumea este la mine în apartament. Cele patru prietene ale mele, surorile mele de suflet, iar trei dintre ele cu partenerii lor minunaţi, care în ultimul an şi-au arătat devotamentul şi iubirea pentru ele, iar asta i-a urcat în topul bărbaţilor mei preferaţi. Ne-am apropiat foarte mult, aşa că nu am de ce să îi exclud din această discuţie, pentru că şi ei ştiu foarte bine ce am făcut eu săptămâna trecută.

Au trecut două zile de când m-am întors în New York şi, chiar dacă lacrimile au încetat să mai curgă din clipa în care am coborât din maşina lui, durerea nu a dispărut. Tot ce pot să fac este să ignor şi să aştept să treacă. Inevitabil va trece.

Aşa că uite-ne cinci fete şi trei bărbaţi cum încercăm să elucidăm ce dracu’ s-a întâmplat.

De fapt, ei încearcă, eu doar vreau să trec peste episodul ăsta şi să redevin eu, cea care eram şi înainte.

— Cate, şi eu am încercat să mă port la fel. Am încercat să fiu puternică după ce l-am lăsat pe

Colin la aeroport când ne-am despărţit prima dată, începe Deanne uitându-se spre soţul ei care îi sărută degetele de la mâna cu inelul de logodnă, dar am avut curajul să recunosc că mă îndrăgostisem de el şi că eram dispusă să lupt pentru a-l găsi şi de a-l avea din nou în viaţa mea.

— Cum nici nouă nu ne-a fost uşor să lăsăm orgoliile la o parte, zice şi Clay, viitorul soţ al lui Amber. Şi dacă eu nu îmi călcam pe mândria stupidă şi nu săream pe ea, la propriu, nici acum nu cred că eram împreună.

Amber îi zâmbeşte şi pot să citesc fericirea din ochii ei.

— Ideea este că nu ne-a fost uşor nici nouă să ajungem să fim cu adevăraţi fericiţi într-o relaţie, adaugă Sofia, cea de-a treia prietenă care şi-a găsit jumătatea. Toţi am avut de suferit, toate am plâns şi am crezut că ăla e sfârşitul, dar ne-am lovit de un moment în care a trebuit să luăm o decizie, să schimbăm ceva la noi, să ne călcăm pe mândrie şi să ne facem curaj să îi recunoaştem celuilalt adevăratele sentimente.

Oftez şi privirea mi se duce acum spre Tara, care este singura fără partener, în afară de mine.

— Baby, zice ea, eu în comparaţie cu ei şi cu tine, nu am avut ocazia nici măcar să întâlnesc pe unul care să mă facă să îmi tremure chiloţii pe mine, cum ai zice tu. Dar în situaţia ta, as încerca măcar să elucidez situaţia asta destul *j* de ciudată.

— Este o situaţie de căcat.

— Eh, dar până atunci, m-am decis ca azi să îţi fiu eu iubită şi să stau cu tine peste noapte. Mă aplec spre ea şi ridic din sprâncene de câteva ori.

— Nebuno, petrecem noaptea împreună?

Ea zâmbeşte, prefăcându-se ruşinată.

— Doar dacă eşti blândă cu mine.

— Nu sforăi.

— Eşti perfectă!

Sare spre mine pe canapea şi mă ia în braţe şi începem să râdem amândouă, acompaniate de ceilalţi.

— Dar, sincer, continuu eu, nu trebuie să te dai dădaca mea. Sunt ok.

— Nu e vorba de tine, baby, zice ea devenind un pic preocupată. Am nişte paparazzi care mă cam hărţuiesc de vreo săptămână şi abia am reuşit azi să scap de ei. Măcar până mâine, când plec pentru două zile în Florida să rezolv nişte întâlniri. Deci, tu cum o să fii zilele astea?

— Sper că din ce în ce mai bine. O să încerc să mă concentrez din ce în ce mai mult pe muncă, pentru că am cam pierdut timpul zilele trecute cu distracţia mea din Los Angeles.

Fac o pauză şi beau o gură de vin, devenind uşor tristă.

— Zilele astea are o întâlnire cu departamentul de dezvoltare şi cu directorul economic al firmei mele, ca să le prezinte softul nou.

Oftez din nou.

— Le-am spus că nu vreau să fiu chemată la întâlnire şi nici nu ştiu exact când este. Dar le-am zis că ştiu despre ce este vorba şi că vreau să accepte condiţiile lui financiare.

— Eşti sigură de decizie? întreabă Sofia.

— Am văzut datele. Am văzut cum funcţionează şi sunt sigură că merită toţi banii.

Mă uit spre Amber.

— M-am gândit la Mina când am văzut cu cât la sută sunt reduse emisiile de gaze. M-am gândit la sănătatea ei şi la câte ai schimbat tu în restaurantele tale, tocmai să fii capabilă să serveşti o mâncare 100% sănătoasă, atât pentru ceilalţi, cât şi pentru copilul tău. Ai riscat şi ai câştigat.

— Orice pentru sănătatea celor din jur. În jurul nostru se petrec destule rele, aşa că lumea asta nu mai are nevoie şi de mâncare nocivă oferită de mine.

— Exact asta am gândit şi eu. Da, profitul nu va mai fi la fel de mare pentru o perioadă de câţiva ani, dar nu vreau să am conştiinţa încărcată cu faptul că eu contribui la moartea unor oameni nevinovaţi, atât timp cât chiar există o soluţie ecologică.

— Iar dacă cei din consiliu îşi fac probleme pentru achiziţionarea softului, ai aici 4 investitoare dispuse să contribuie, dacă va fi cazul, zice Sofia.

— Consiliul face ce zic eu, nu este nicio

problemă. Şi aş fi fost dispusă să vin cu bani de acasă, dacă ar fi fost cazul. Dar eu sunt mai presus de consiliu, aţi uitat? zâmbesc cu aroganţă, îi ia dracu' pe toţi dacă comentează vreo decizie de-a mea.

— Eşti o femeie de afaceri foarte talentată şi ţi-ai câştigat respectul în faţa lor şi a multor altor bărbaţi, spune Nicholas, iubitul Sofiei.

— Dar dacă cineva te supără, completează de lângă soţia lui şi Colin cu accentul lui britanic, ne spui nouă şi ţi-l căptuşim de nu se vede.

Îşi ia o palmă peste umăr de la Deanne, instant.

— Scumpo, am zis să îl căptuşim, nu să îl mierlim. La o bătaie sănătoasă suntem aici bărbaţi în toată firea capabili să dea o lecţie cui merită.

Apoi se uită repede spre mine.

— Pentru tine întotdeauna gratis.

Gluma lui ne face să râdem. Cum să nu îi iubeşti? Colin, un fost asasin plătit, Nicholas bodyguard şi Clay, fost jucător de fotbal american. Trei bărbaţi de nota zece care au înţeles cât de importantă este prietenia noastră, a celor cinci fete care au împărţit bune şi rele încă din primii ani de studenţie.

După plecarea lor, rămân doar cu Tara, care mă mai ia la un pahar de vin şi reuşeşte să mai îmi smulgă câteva lacrimi înainte de culcare.

Capitolul 13

Cate

A doua zi, mă trezesc mult mai împăcată cu ceea ce s-a întâmplat. Se pare că discuţia cu prietenii mei m-a ajutat să mai scap de furia pe care o aveam şi să privesc puţin mai calmă problema. Dacă vreodată o să am ocazia să lămuresc ce s-a întâmplat, bine. Dacă nu, asta e. Am să revin la stilul meu de viaţă liniştită ca până acum. Sau cel puţin o să încerc, chiar dacă simt că ceva s-a schimbat.

Dar dau vina pe cele întâmplate prea recent şi care vor trece în curând.

Însă lucrurile în viaţă nu sunt deloc aşa cum le aşteptăm.

Ben

Inima mi-a luat-o la goană din clipa în care am intrat în clădirea imensă cu pereţi din sticlă.

Deasupra intrării, cu litere mari metalice stă scris „Devils Automobile”.

Oare ea este aici?

Să fiu sincer, mă aşteptam ca întâlnirea să fie anulată din partea lor, dar spre surprinderea mea, am primit un telefon de confirmare din partea directorului economic al firmei chiar cu o zi

înainte.

Şi uite-mă aici, acum, poftit într-o încăpere cu doi pereţi din sticlă, cel exterior şi cel opus de acesta, care dă spre mai multe săli de şedinţe sau birouri. Încăperea este simplă, minimalistă, cu o masă lungă din sticlă şi scaune din piele de culoare gri. Toată încăperea este în această nuanţă deschisă, singura culoare fiind dată de nişte ghivece cu plante mari aşezate într-un aranjament frumos într-un colţ.

Eu am venit cu Jimmy, pentru că aveam nevoie de puţin suport moral din partea prietenului meu, ei sunt 3 oameni, zâmbitori şi foarte atenţi la prezentarea mea pe care o încep de îndată ce terminăm de schimbat câteva cuvinte de introducere de la început.

Simt din partea lor, din nou, spre surprinderea mea, degajare şi foarte multă atenţie, care mă fac să mă simt mult mai relaxat când le explic funcţionalitatea şi efectele utilizării acestui soft special creat pentru maşinile lor.

Dacă în mod normal o prezentare ţinută de Larry ţine aproximativ 20 de minute, eu am fost puţin mai succint, nefiind la fel de talentat la cuvinte ca el.

— Cum am mai spus, colegul meu este cel cu cuvintele, eu sunt cel cu faptele, mă scuz eu, dar sper că m-am făcut înţeles şi dacă aveţi întrebări, vă răspund cu mare drag.

Ei se uită unul la celălalt şi CFO-ul, omul

responsabil cu banii, mi se adresează.

— Am înţeles că acestea ar fi pretenţiile dumneavoastră financiare? zice el şi îmi întinde o hârtie.

În prezentarea mea nu am discutat deloc despre bani. Şi asta pentru că între timp m-am răzgândit asupra ofertei, planurile mele fiind puţin mai simple în privinţa ei. Adică a firmei ei. Adică a lor.

Off…

Şi totuşi nu pot decât să trag concluzia că această ofertă o au de la ea, pentru că era afişată în prezentarea pe care i-am arătat-o în acea seară la hotel. Acea seară în care mi-am dat seama că îmi place de ea mai mult decât trebuia… Acea seara în care cred că am făcut dragoste cu ea şi nu sex.

Gândurile îmi sunt întrerupte de acelaşi bărbat de aproximativ 50 de ani cu părul cărunt care mă priveşte prin ochelarii cu ramă subţire.

— Noi am fost instruiţi să acceptăm această sumă, dar dacă v-aţi schimbat condiţiile, suntem dispuşi să negociem. Conducerea companiei noastre a fost de acord cu achiziţia acestui soft şi dorim să îl implementăm cât mai repede, cu condiţia să îl putem testa şi noi pentru o perioadă de timp. Să zicem 6 luni?

Se uită la ceilalţi care aprobă din cap.

— Cred că este suficient să ne dăm seama dacă datele dumneavoastră corespund cu ale

noastre. Vom plăti o parte din bani acum, iar restul după această perioadă, urmând ca după aceea, anual să vă plătim acel comision.

Cuvintele lui le aud, le înţeleg, dar sunt încă blocat. Eu am venit dispus să le dau pe gratis softul, iar ei vor să îmi plătească suma din prezentarea veche, ba chiar să negocieze dacă aş vrea mai mult?

Cate i-a instruit să acţioneze aşa? O astfel de decizie, care implică milioane de dolari, se ia după luni întregi de negocieri, însă ea este dispusă să accepte acum, pe loc cererea mea, chiar şi după ce i-am zis zilele trecute?

Mă las pe spatele scaunului. Este cea mai dură lecţie pe care putea să mi-o dea. Cu clasă m-a făcut să mă simt ca cel mai idiot om de pe pământ, un prost, care a avut în braţe femeia perfectă şi a alungat-o cu cele mai urâte cuvinte.

Tot nu ştiu care a fost motivul pentru care ea a apărut de la început în hotelul ăla, dar în clipa asta îmi dau seama că, indiferent care a fost, ea nu merita acele cuvinte.

— Aveţi dreptate, zic eu după câteva secunde în care mintea mea a rătăcit într-o disperare cruntă de a o vedea şi de a-i vorbi, oferta nu mai este aceea de pe hârtia dumneavoastră.

Îmi amintesc foarte bine discuţia pe care am avut-o cu Larry cu o seară înainte, ore întregi încercând să îl fac să înţeleagă că ea merită, pentru că este printre puţinele persoane care au

înţeles cu adevărat scopul acestui soft. Ea a fost singura care a văzut beneficiile lui, dincolo de bani. Am avut parte de ţipete nebune, de înjurături din partea lui, dar până la urmă s-a liniştit şi a acceptat soluţia mea de a acoperi gaura financiară cu un nou joc, pe care deja începusem să îl conturez şi care ne va aduce un profit destul de bun. A zis că este responsabilitatea mea să nu falimentăm, chiar dacă el o să plângă toată noaptea după milioanele de dolari pe care urma să le arunc pe geam în ziua următoare.

— Eu am venit aici să vă spun că tot ceea ce vă cerem este comisionul anual. Fără suma de achiziţie.

Jimmy nu scoate niciun sunet, pentru că în maşină am apucat să îl anunţ decizia din seara precedentă, tocmai pentru a nu pica acum de pe scaun. De aceea se ţine bine şi zâmbeşte calm.

Cei trei se uită uimiţi, unul la celălalt, nevenindu-le să creadă ce aud.

— Domnule Rayment, vorbim despre o sumă foarte mare. Sunteţi sigur că nu vreţi să vă mai gândiţi înainte de a lua această decizie?

— Decizia a fost luată chiar de ieri, împreună cu partenerul meu. Sincer, eu sunt extrem de fericit că aţi înţeles cât de important este acest soft şi că eraţi dispuşi să plătiţi atâţia bani.

El zâmbeşte, dar este un zâmbet amar.

— Am să fiu sincer cu dumneavoastră. Eu unul

am fost împotriva acestei sume şi chiar dacă voiam să achiziţionăm softul, eram pregătit pentru negocieri foarte dure. Dar până la urmă sunt un angajat şi când persoana care ne-a adus atât de sus zice că acest soft este pentru sănătatea copiilor noştri şi să fac ceva, nu pot decât să mă conformez.

Exact cum bănuiam. Ea. Cate. Doamne, ce femeie cu suflet minunat… Iar eu am pierdut-o. Nu! Am alungat-o!

Ca atunci când viaţa nu dă cu mine de pământ timp de jumătate de oră, după cele câteva zile de chin dinainte, acum mi-o aduce în faţa ochilor.

Nu vine aici, ci se duce într-o altă sală unde mai multe persoane o aşteaptă. Este de o eleganţă hipnotizantă, îmbrăcată într-un costum gri cu carouri subţiri, negre, închis la două rânduri de nasturi şi cravată, o pereche de ghete cu toc, pentru că aici în New York toamna deja îşi face prezenţa, un pardesiu din acelaşi material pe care îl poartă pe umeri, dându-i un aer şi mai puternic. Toţi se ridică atunci când intră, iar ea le zâmbeşte. Zâmbetul ei… pe care eu l-am visat chiar azi-noapte, pentru că este tot ce mai am de la ea: vise şi amintiri.

Nu mă vede. Este deja prinsă în discuţia cu colegii ei, o adunătură de vreo şase băieţi şi două fete, toţi tineri şi foarte relaxaţi.

Ea e relaxată. E total diferită de femeia pe care am cunoscut-o în prima seară la hotel, dar

pot să o recunosc cu uşurinţă în femeia pe care am alungat-o în ultima zi.

În scurt timp, întâlnirea mea se încheie. Cei trei sunt foarte încântaţi de veştile mele şi decidem ca lucrurile să se pună în mişcare cât mai repede. Le ofer tot suportul meu şi toţi privim această afacere ca pe un parteneriat. Este adevărat că am pierdut bani, dar faptul că ei acceptă să lucreze cu mine va atrage alţi viitori clienţi, poate chiar şi pe cei care ne-au refuzat ultima dată, şi astfel, toţi acei ani investiţi în studiul lor nu vor fi o simplă pierdere. Singura mea condiţie pe care o mai aduc, este ca aceste informaţii financiare să nu ajungă şi la urechile altor companii. Mă bazez pe confidenţialitatea lor şi ei sunt dispuşi chiar să o treacă în contract.

Ieşim din sala respectivă, însă privirea mea este îndreptată tot spre încăperea în care se află ea.

Mă opresc în loc, cu privirea pierdută spre această fiinţă minunată şi mă întreb dacă ea mai vrea să vorbească cu mine, măcar să mă salute, dacă nu va avea de gând să îmi asculte explicaţia inutilă pentru comportamentul meu stupid. Ştiu că am pierdut-o, dar vreau măcar să îmi cer iertare. Atât.

Cei trei sunt prinşi într-o discuţie cu Jimmy şi nimeni nu observă când mă îndepărtez câţiva paşi de ei şi mă opresc în dreptul geamului sălii, unde Cate ascultă prezentarea unui tânăr.

Oare cum va reacţiona? Oare îmi va arunca o privire rece şi se va preface că nu exist? Pentru că merit asta. Ştiu. Chiar dacă o iubesc. Nu o merit pe ea.

Capitolul 14

Cate

Am norocul că stau pe scaun, altfel aş fi picat. La nici patru metri în faţa mea, despărţiţi de un geam transparent, este el. Singurul bărbat care m-a făcut să plâng pentru prima dată în 31 de ani, dar şi singurul bărbat care m-a făcut să am într-o noapte mai multe orgasme decât mi-am imaginat vreodată că voi avea. Singurul bărbat care a trezit în mine sentimente ce credeam că nu le voi cunoaşte niciodată.

Ochii mei sunt blocaţi asupra lui, într-un costum albastru şi o helancă bleumarin foarte închis, care îi evidenţiază privirea pătrunzătoare. Apoi citesc pe buzele lui care mimează un „bună” şi ceva mă împinge să mă ridic în picioare.

Îmi dau seama că toţi din sală se uită uimiţi *i* la mine că m-am ridicat în timpul prezentării unui coleg. Clipesc de câteva ori şi în faţa lor îmi reiau atitudinea de femeie de afaceri şi nu îi las să vadă emoţia pe care o simt în tot corpul şi mai ales în inima care-mi bate tot mai tare.

— Luaţi o pauză. Revin.

Ies, încercând să îmi păstrez verticalitatea, însă în clipa în care mă regăsesc faţă în faţă cu el, câteva persoane îşi fac prezenţa lângă noi.

Imediat îl recunosc pe Jimmy şi pe cei trei angajaţi ai mei.

— Bună, Jimmy.

— Bună ziua, domnişoară Deville, răspunde el, lăsând capul în jos, vinovat.

Cineva şi-a dat seama de greşeala lui.

— Să înţeleg că toate lucrurile sunt în regulă? întreb, dar îl privesc imediat pe directorul meu financiar, care are un zâmbet dubios de mulţumit pe chip, pentru un om care aproape i-au dat lacrimile când i-am spus câte milioane trebuie să plătească.

— Totul este în regulă, Cate.

— Putem să vorbim câteva minute sau eşti ocupată? aud vocea groasă a bărbatului din faţa mea, care aruncă o privire spre sala din care am ieşit.

— Hai la mine în birou. Ceilalţi pot să mai aştepte câteva minute.

Ben îşi ia la revedere de la cei cu care a avut întâlnirea şi după ce îi transmite lui Jimmy să îl aştepte la maşină, mă urmează în biroul meu care este pe acelaşi etaj, dar ferit de ochii oricui ar veni la o întâlnire.

— Doreşti ceva de băut? îl întreb înainte să intrăm în birou.

— Nu, mulţumesc! refuză politicos.

Este în spatele meu, la mai bine de un metru, dar cu toate astea îl simt. Îi simt privirea şi inima îmi bate din nou ca nebuna. Oftez şi mă întorc spre el. Off, ce bine arată, nenorocitul!

Oftează la rândul lui şi îşi trece o mână prin păr, aşa cum mi-am dat seama că face când e agitat.

— Ştiu că te-am deranjat de la întâlnirea ta şi îţi mulţumesc că mi-ai acordat minutele astea. Aşa că o să fiu foarte rapid.

El niciodată nu a fost rapid. La dracu', de ce mintea mea mi-o ia mereu în direcţii perverse când sunt lângă el? Mă îndrept de spate şi încerc să schiţez un zâmbet pentru a-l îndemna să continue.

— Am greşit mult faţă de tine. Nu ştiu care a fost motivul pentru care tu erai în seara aia la hotel, însă eu te-am judecat greşit şi ţi-am vorbit foarte urât, cel puţin în ultima zi.

Face o pauză şi chipul lui blând care mă roagă din priviri să îl înţeleg, îmi face tot corpul să tremure de emoţie.

— Nu mă aştept să mă ierţi, cel puţin nu acum. Tot ce am vrut acum a fost să îmi cer iertare şi să ştii că îmi pare rău că am reacţionat aşa.

— De ce?

Întrebarea mea îl face să mă privească ca şi când nu înţelege.

— De ce ai reacţionat aşa? Nu îmi amintesc să

fi făcut vreun gest care să deranjeze pe cineva sau să mă fac de râs, chiar arătând ca o prostituată printre cei de acolo.

Zâmbeşte amar.

— Mi-a zis cineva că am avut mare curaj să mă afişez cu tine şi că mai e cel puţin un tip pe acolo care ştie cine eşti. Atunci s-a dărâmat tot ce credeam despre tine şi am fost convins că tu m-ai minţit, iar ei fac parte din bărbaţii care au pus mâna pe tine, care te-au atins, iar tu doar te-ai prefăcut că mă placi cu adevărat în zilele alea. Ulterior am aflat la ce se referea tipul respectiv şi care era numele tău adevărat.

Îmi vine să râd, dar în acelaşi timp îmi vine să îmi dau palme. Până la urmă, toată această situaţie a pornit şi s-a împotmolit în minciuna mea.

Zâmbesc amar. Acum, în sfârşit, înţeleg ce s-a întâmplat.

— Dar, totuşi, poţi să îmi spui ce căutai îmbrăcată în felul ăla în hotel şi ce a fost cu povestea aia?

Mă reazem cu fundul de biroul meu, în timp ce el continuă să mă privească cu mâinile băgate în buzunarele pantalonilor, ceea ce face ca pantalonii lui să se muleze mai bine pe coapsele puternice şi pe umflătura dintre picioarele lui.

Şi înghit în sec pentru că îmi amintesc de momentele noastre intime, când el intra în mine cu poftă, iar eu aproape ţipam de plăcere. Ce l-aş mai lăsa să mi-o tragă acum pe biroul ăsta, tare,

până când s-ar împrăştia pe jos tot ce e pe masă, iar eu aş geme din nou, de plăcerea pe care el mi-o provoacă înfigându-mi degetele în umerii lui şi explodând într-un final, ţipând unul dintre cele mai puternice orgasme ale vieţii mele. Pentru că aşa era mereu cu el.

Îmi muşc buza de jos, încercând să alung aceste gânduri care îmi trezesc pofte interzise cu acest bărbat. Acest bărbat pe care şi eu l-am minţit şi l-am rănit, iar acum vrea doar să îşi ceară iertare. Dar atât.

— Sora asistentei mele se întâlneşte cu Malcolm. Mă rog, se întâlnea, pentru că între timp a descoperit firea lui uşuratică, datorită intervenţiei mele din acea seară. Trebuia să par o uşuratică, să îi fur telefonul pentru zece minute şi să aflu dacă se conversează şi cu altele.

Totul s-ar fi terminat în maxim jumătate de oră, dacă nu erai tu şi prietenul tău Jimmy.

— Şi regreţi?

Întrebarea lui mă ia prin surprindere şi nu ştiu ce să îi răspund, dar ştiu sigur că alături de el am avut cele mai frumoase zile din viaţa mea.

— Nu. Regret doar consecinţele urâte ale minciunii mele.

Zâmbeşte amar şi face un pas în spate.

— Măcar acum ştiu şi eu adevărul.

— Acum ştii sigur că nu eram spion. Zâmbeşte la gluma mea.

— De asta am fost convins încă de la început.

— Cum?

— După câtă grijă aveai de geanta ta, care nu era brand sau ceva ce părea să fi costat o căruţă de bani. Mi-am dat seama că avea, de fapt, o valoare sentimentală, iar o persoană cu suflet rău sau cu intenţii ascunse, nu se poartă aşa cu un obiect.

— E cadou de la o prietenă foarte apropiată. Pentru mine e nepreţuită.

Mai face un pas înapoi şi de data asta simt că sufletul din nou se rupe. Deja pleacă? Mă dau jos de pe marginea biroului şi… mă uit la el. Iar el mă priveşte în ochi cu aceeaşi intensitate deja cunoscută de inima mea.

— Îţi mulţumesc că m-ai ascultat şi mă bucur că am avut ocazia să lămurim dilemele astea.

— Şi eu mă bucur că am avut ocazia asta, zic cu regret.

Regret că urmează să plece. Regret că ceva îmi spune să îl opresc, să mai zic ceva, dar nu ştiu ce. Niciodată nu am oprit pe cineva din drum. Niciodată nu am pierdut pe cineva aşa cum sunt pe cale să îl pierd pe el acum. Din nou.

Îmi zâmbeşte cu tristeţe, dar nu mai zice nimic. Iese din biroul meu şi rămân din nou singură, după a doua lui plecare. Închid ochii pentru că simt cum lacrimile ameninţă din nou să îşi facă prezenţa.

De data asta chiar a plecat. De data asta chiar s-a sfârşit.

Beau o gură de apă pentru a-mi stinge senzaţia de fierbinte din obraji şi apoi îmi îndrept spatele. Am o grămadă de oameni care mă aşteaptă într-o sală să continuăm discuţiile noastre şi alte zeci de decizii de luat pe ziua de azi. Sper să fiu capabilă să mă concentrez pe ele, pentru că deja ziua asta simt că este distrusă. Distrusă de mine şi de incapacitatea mea de a-l face să mai stea.

A fost o situaţie pe care chiar nu ştiam cum să o gestionez, aşa că e timpul să mă rezum la ceea ce ştiu să fac, şi anume, să conduc o companie.

Două ore mai târziu, directorul meu financiar îmi făcea rezumatul întâlnirii lui cu Ben şi mă anunţă cu mândrie că acesta din urmă nu a mai avut pretenţii la suma de achiziţie. Asta nu face decât să mă arunce şi mai adânc într-o groapă plină de depresie şi regret şi din nou mă regăsesc într-un punct în care sunt curioasă de ce a luat decizia asta. De ce a renunţat la toţi acei bani? E adevărat că anual va primi o sumă destul de frumoasă din vânzări, dar mie mi-a explicat şi am înţeles de ce solicita suma aceea de achiziţie. Tocmai de aceea am fost de acord cu ea. Ştiu că nu va accepta să îi trimit în cont atâtea milioane de dolari, dar trebuie să mă gândesc la o variantă de a mă revanşa faţă de el.

Capitolul 15

Cate

— Cineva e foarte morocănos, îmi bombăne Sofia cu nasul în cafea.

Am ieşit împreună să luăm o gură de aer la o terasă de pe lângă biroul meu, unde acum ne savurăm băuturile. Soarele ne încălzea chipurile cu ultimele puteri pe care le mai avea în razele lui de toamnă târzie.

— De fapt, ai cam fost aşa toată săptămâna, completează ea.

— Comentezi cam mult. Să înţeleg că vrei să îmi spui ceva?

— Că eşti întoarsă pe dos şi ştiu sigur că nu este… se apleacă spre mine şi îmi şopteşte: acea perioadă a lunii.

Latura ei finuţă de ducesă mă amuză atât de tare în unele momente…

— Of, prinţesă, nici măcar asta nu eşti capabilă să spui cu voce tare? Credeam că Nicholas te-a mai învăţat una-alta.

Se depărtează de mine, aşezându-se confortabil în scaun şi îmi zâmbeşte arogant:

— M-a învăţat multe, dar nu să vorbesc urât în public.

— Măcar te-a învăţat să vorbeşti urât în altă parte? întreb şi de data asta eu sunt cea care

şopteşte.

— Tot ce e nevoie, răspunde ea la fel de mândră şi începem să râdem amândouă.

— Deci, de ce eşti întoarsă pe dos? Tara mi-a zis să te întreb asta, dar nu pot… zice ea şi îmi arată telefonul cu un mesaj de la Tara în care scria: „Întreab-o dacă e NF!”

— Nefututã? Hai că asta e bună… râd eu. Nu, nu asta e problema mea. Am mai avut perioade şi mai lungi de două săptămâni în care nu mi-am tras-o cu nimeni.

— Şi atunci, de ce eşti aşa? Am priceput, v-aţi revăzut, ai aflat nişte răspunsuri şi ţi-ai dat şi tu seama că omul nu este chiar atât de rău pe cât îl credeam toate după cele întâmplate.

— Aham, mormăi luând o gură de cafea, dar nu zic altceva.

— Ok, mă omori, declară oftând. O să te întreb direct: de ce nu sunteţi acum împreună?

Ţi-a spus că nu vrea să fie cu tine? I-ai spus care sunt sentimentele tale şi te-a refuzat?

— Nu… nu am discutat despre o împăcare, doar despre ce s-a întâmplat atunci.

— Şi vrei să spui că după ce v-aţi lămurit amândoi că niciunul nu a avut cu adevărat intenţia de a-l răni pe celălalt şi că toate problemele s-au cauzat din cauza unor situaţii mai încurcate sau confuzii, nu aţi mai zis niciunul nimic?

— Ce să zicem?

— Aaa, nu ştiu! Ceva de genul „hai la o cafea”!

— Ce cafea? Ben nu este prietenul meu, cum eşti tu, să îl scot la o cafea.

— Şi atunci, ce crezi că ai fi putut să îl întrebi dacă situaţia ţi-ar fi permis? întreabă deja ironică.

— Dacă vrea să ne-o tragem!

Paharul ei îi scapă din mână, dar din fericire nu se varsă.

— Cate, nu sunt o expertă în relaţii şi poate că Tara era mai potrivită să discute cu tine treaba asta, dacă nu trebuia să plece să scape de paparazzi ăia, dar sunt sigură că era perfect normal şi un pas înainte, să îi dai de înţeles că vrei să îl mai vezi. Pentru că presupun că mai vrei, nu?

Tot corpul meu, inima mea, mintea mea, toate ţipă la unison:

— Da, as mai vrea.

— Şi atunci ce te-a oprit?

— Nu am ştiut ce să îi spun! Nu am mai trecut niciodată printr-o astfel de situaţie şi nu am ştiut cum să o gestionez!

— Şi acum ce te opreşte?

— Că nici acum nu ştiu ce să îi spun. Nu ştiu, Sofia… e greu. E complicat. Sunt capabilă să fac o mie de lucruri imposibile când vine vorba de compania asta, dar sunt complet neputincioasă şi blocată când e vorba să fac un pas spre el. Plus că nu ştiu dacă el mai vrea ceva de acest fel cu mine. L-am minţit şi, ca să fim sincere cu adevărat, tot rahatul ăla s-a petrecut din cauza mea. Că sunt o idioată care l-a minţit din prima clipă.

— Pentru că nu ai ştiu că o să te îndrăgosteşti de el, Cate.

— Şi crezi că scuzele mai au vreo importanţă?

— Sunt sigură că nu, dar nu trebuie să te oprească din a fi sinceră cu el. Credeam că ţi-am explicat clar toate cum stă treaba cu mândria: nu ajungi prea departe cu ea când vine vorba de dragoste.

Oftez, de data asta destul de zgomotos.

— Mi se rupe de ea, de dragoste!!!

Sofia se înroşeşte instant şi se uită în jur, dar din fericire, între timp am rămas singure pe terasă şi nimeni nu m-a auzit.

*

Îmi urmează zile pline de şedinţe şi tone de ore încărcate de proiecte şi decizii. M-am afundat în muncă cu intenţia de a uita de Ben. De a uita zilele petrecute împreună şi de a ignora sentimentul dureros că am avut un bărbat, singurul probabil, care m-a făcut să simt ceea ce simt pentru el.

Fetele încearcă să mă ajute, dar în acelaşi timp încearcă să mă motiveze să iau iniţiativa în privinţa lui.

Deanne îmi spune că are numărul lui de telefon de când am sunat-o prima dată şi că în treizeci de secunde poate să îl găsească. Amber mă îndeamnă să îl invit la o cină, că dragostea unui bărbat trece mereu prin stomac, iar după ce ea o să ne gătească ceva delicios, o să îl îmbunez

imediat.

Tara spune să inventez o situaţie la birou legată de softul lui şi să îl fac să vină să ne vedem şi poate că atunci situaţia ne va face să vorbim mai mult şi, eventual, să ieşim la nenorocita aia de cafea.

Toată lumea dă importanţă acelei cafele, de parcă e magică, iar el să îmi declare iubirea veşnică după prima gură de cappuccino. Chestii de-ale oamenilor romantici…

Cei mai tari au fost băieţii, care au propus la unison să îl răpească, să mi-l aducă acasă şi apoi e treaba mea ce fac cu el mai departe.

Pe cât de apetisantă era imaginea cu Ben legat de un scaun, iar eu să îi fac ce mi-ar fi trecut prin cap, sexual, pe atât de mult mi-am dat seama că îmi e dor de el. Că nu îmi lipsesc doar partidele de sex incendiare şi orgasmele care mă făceau să pierd noţiunea timpului, dar îmi era dor de zâmbetul lui, de atenţia pe care el mi-a dat-o, chiar şi atunci când nu ştia cine sunt şi mă credea o prostituată. De firea lui caldă, care încerca să mă convingă să îmi schimb viaţa. De privirea lui care vedea în mine un om simplu, o femeie care îşi dorea, până la urmă, ceea ce vor toate femeile: să fie iubite şi ţinute în braţe.

Singura care s-a abţinut de la a veni cu o propunere, a fost Sofia. A zis că sunt o încăpăţânată şi că o să mă arunce de pe acoperiş într-o zi.

Tot nu am înţeles de ce sunt eu cea încăpăţânată, că nici pe el nu îl văd să vină cu vreo iniţiativă de a ne întâlnişi cu toate astea, într-una din zilele acelea în care munceam fără pauză şi îmi torturasem asistenta cu ore suplimentare câteva zile la rând, Sofia mi-a dat un telefon şi m-a întrebat direct:

— Ai primit invitaţia mea?

— Nu ştiu despre ce vorbeşti, i-am zis sec.

— Mă omori. Stai că o bag şi pe Tara în discuţie.

— A primit invitaţia? întreabă Tara de îndată ce intră pe fir.

— Nu ştiu despre ce vorbiţi, ameţitelor, le zic încruntându-mă. Lămuriţi-mă repede, că am treabă.

— Asistenta ta chiar e atât de incompetentă? Prima dată te lasă prin hotelul ăla pe post de traseistă şi acum îţi pierde corespondenta? Ţi-a trimis Sofia o invitaţie la un eveniment caritabil.

— Nu mă pasionează aşa ceva şi asistenta mea e instruită să oprească la ea chestiile de genul ăsta. Ştiţi şi voi că mereu părinţii mei sunt cei care sunt prezenţi la aşa ceva.

— Dar acum ţi-am trimis ţie, zice Sofia.

— O să le-o dau lor cât mai curând, stai liniştită! o întrerup repede.

— Nu, ameţito, e pentru tine invitaţia.

Mă încrunt.

— Ştiţi că nu particip la astfel de evenimente.

— Ei bine, de data asta o să participi cu mine şi cu Sofia. Sofia vine cu Nicholas, deci noi două o să fim partenere de dans. Măcar un dans, zice ea pe un ton mieros, ce se vrea a fi seducător.

— Dar eu nu particip la aşa ceva! De ce insistaţi?

— Că aşa vreau eu! se repede Tara dur la mine, spre amuzamentul greu ascuns al Sofiei. Mai termină cu comentariile şi ieşi afară din biroul ăla, că mai ai un pic şi faci viermi sub fund! Evenimentul e mâine seară, aşa că mâine când vin să te iau de acasă ai face bine să te pregăteşti, să ai o rochie frumoasă pe tine şi să arăţi trăsnet!

Nu ştiu dacă să o înjur sau să râd. Dar oricum rămân uimită de atitudinea ei, de obicei eu fiind cea recunoscută pentru astfel de abordări. Aşa că nu pot să mă abţin să nu râd.

— Bine, nebuno, o să văd ce iau pe mine.

— Trăsnet, am zis! Este un eveniment elegant. Îţi ridici moralul de pe jos şi mâine vreau să te văd că radiezi!

— O să vezi o palmă peste cur, de nu o să mai poţi să stai jos la evenimentul ăsta, dacă mă mai freci mult, zic schimbând tonul într-unul puţin mai ameninţător.

Tace, dar o aud pe Sofia chicotind pe linia ei.

— Acum că ne-am lămurit, mă lăsaţi să muncesc? Altfel, o să am nevoie de ore suplimentare mâine să recuperez.

— Bine, bine, zice Tara. Dar nu uita: trăsnet!

şi îmi închide repede.

— O muşc de nas când o văd. Să arate ca Rudolf la petrecerea asta, că prea mă enervează.

— Sunt de acord cu ea. Şi te lăsăm să ne muşti de nas, dacă ne prinzi, dar nu ştiu ce o să îţi facă Tara dacă nu o să arăţi TRĂSNET! şi imită disperarea din vocea Tarei.

— Bine, baby. O să chem şi stilista să îmi facă ceva la păr, dacă asta vă liniştеşte. Acum lasă-mă şi tu să muncesc!

— Te pup, Cate. Ne vedem mâine seară. Câteva minute mai târziu aveam în mână un plic negru, foarte elegant. L-am deschis şi acolo era o invitaţie, tot neagră, catifelată, la un eveniment caritabil din ziua următoare. Scrisul era ambosat şi foarte sofisticat, ceea ce mi-a dat sentimentul că acolo vor fi oameni importanţi, care nu vor să facă fotografii cu mine sau să mă alerge pe acolo să încheiem afaceri la un pahar. Dacă ceva nu merge cum trebuie, o să îi fac multe zile negre Tarei.

Şi cu toate astea, nu am putut să nu mă gândesc la el. La bărbatul pe care abia reuşisem să îl uit timp de câteva minute. Oftez. Oare îl voi mai revedea? Oare într-o zi o să vină şi el la un eveniment de genul ăsta şi o să ne reîntâlnim? Sigur la cel de mâine nu o să vină. Nici lui nu îi plac serile de genul acesta.

Capitolul 16

Cate

— Eşti gata?

Îmi vine să urlu la ea să termine cu presiunea. Tara a ajuns la mine de 5 minute şi e a treia oară când strigă la mine să ies din baie mai repede.

— Hai să te văd, că nu mai am răbdare.

— Pe bune că nu te înţeleg. Eşti prea agitată şi mă agiţi şi pe mine, strig la ea prin uşă, în timp ce îmi făceam ultimele retuşuri. Du-te şi pune-ţi un pahar cu alcool, că beată eşti mai amuzantă decât acum, când mă toci cu stresul tău.

— O să beau la gală un pahar de şampanie. Nu mai mult, că mă balonez şi apoi mă strânge rochia. S-a dus tinereţea când vărsăm alcool fără să îmi pese de consecinţe.

Încep să râd.

— Niciodată nu ai fost o bună băutoare de alcool, Tara, că nu ai rezistentă şi te îmbeti de la primele guri. Şi nu vrei să îţi amintesc de anul doi, când ai băut două pahare şi te-ai dus la fotbalistul ăla cu care erai şi i-ai zis că preferi să mori virgină decât să ţi-o tragi cu el.

— Te rog, nu îmi aminti… A fost momentul meu de glorie când toată Universitatea a aflat că eram încă virgină.

— Te-ai păstrat pentru unul mai bun.

— Am păstrat cât am putut de mult. Şi cu toate astea, câteva luni mai târziu eram îndrăgostită la nebunie de altul, care s-a dovedit a fi un prost şi mai mare, dar măcar mi-a oferit o experienţă… drăguţă.

— Amintiri din copilărie. Gata, a trecut.

— Şi tot de idioţi dau şi azi la treizeci şi ceva de ani.

— Lasă, baby, că mă ai pe mine. Nu d-aia m-ai luat de parteneră azi?

Şi zicând asta, ies într-un final din baie şi fac o piruetă în faţa ei.

— Deci?

— Baby, tu vrei să mă faci să trec în tabăra cealaltă? ridică o sprânceană admirativ la mine.

— Ai zis să fiu trăsnet, iar acum te plângi?

— Cine se plânge? Ideea e că nu mai am nicio şansă să agăţ ceva în seara asta.

Ea poartă o rochie neagră, care îi acoperă un umăr cu un strat de fulgi eleganţi, negri. Rochia îi e mulată pe corpul subţire şi eleganţa ei ar face mai multe femei să sape o groapă şi să se ascundă acolo de ruşine.

— Tu arăţi mai bine decât un fotomodel, Tara. Nu am cunoscut femeie cu un corp mai frumos decât al tău şi chiar şi un orb ţi-ar aprecia formele. Aşa că poţi să bei liniştită două pahare de şampanie, că te ţine rochia.

— Tu nu vezi că e turnată pe mine?

— Nici eu nu pot să respir cum trebuie, dar

dacă îmi sare un nasture de la spate, pe tine te înjur, că ai avut tu pretenţii la mine şi m-ai făcut să mă agit şi să iau fiţa asta pe mine.

— Rochia îţi vine perfect. Şi nici nu are cum să vină altfel, pentru că a fost croită cu măsurile tale de una din cele mai mari case de modă din lume. Deci şi tu poţi să bei două pahare, că te ţine nasturele.

Încep să râd în hohote la imaginea pe care încerc să i-o descriu şi ei.

— Parcă ne şi văd: amândouă cu al doilea pahar în mână, ciocnim zâmbitoare, luăm o gură în acelaşi timp şi tot în acelaşi timp auzim câte un pârâit pe lateralele rochiilor noastre!

— Prea multă imaginaţie ai şi tu. Nici nu zici că eu sunt actriţa care mai face şi benzi desenate în timpul liber…

— Apropo, felicitări pentru ultima carte de animaţie. Mi-a spus Sofia că din nou ai rupt topurile în Asia.

— Dacă ştiam că o să am aşa mare succes, dracu’ se mai apuca de actorie. Cu desenele mele mă bucur de anonimat şi nimeni nu mă bate la cap.

— Hai că o să scapi tu de paparazzi şi o să te poţi ocupa doar de ceea ce îţi place.

— Aşa să fie. Dar acum, mişcă-ţi fundul sexy şi hai să mergem, că Sofia şi Nicholas au ajuns deja la petrecere!

Oftez.

— Dacă cineva îmi face o poză pe acolo, te mănânc cu fulgi cu tot. Şi nu uita că ai fulgi la rochie, nu e doar o expresie!

— Stau foarte calmă. Sofia cunoaşte organizatorii şi nici ei nu sunt fani ai presei. Accesul presei este limitat la porţile de la intrarea pe domeniul lor, aşa că nimeni nu va fi deranjat. Dacă ştiam că e un risc, nu mai insistam să vii, Cate.

— Mă bucur să aud asta.

Ne luăm poşetele şi ieşim din penthouse-ul meu, eu cel puţin cu mici emoţii, pentru că urmează o seară cu mulţi oameni, cum nu am mai avut de aproape trei săptămâni şi care nu a decurs atât de bine. Sper ca azi să nu mă supere nimeni.

*

Spre surprinderea mea, când limuzina noastră a ajuns acolo, mi-am dat seama că paparazzi chiar nu aveau acces şi tot ce puteau fotografia, erau maşinile care treceau de porţile imense din fier. Locul era o fortăreaţă. După o alee lungă, pierdută printre copaci imenşi, se dezvăluia o casă modernă, mai mare decât vila pe care eu şi fetele o deţinem în Hamptons, dar aş putea spune că la fel de deosebită. Lângă vila imensă era amenajat un cort luxuriant, iar toată aleea era decorată cu flori albe prinse cu bentiţe de mătase negre şi torţe aprinse. Eleganţa cortului imens era impresionantă.

I-am găsit pe Sofia şi Nicholas destul de

repede. Ea prinsă în discuţie cu câteva persoane, în timp ce Nicholas, ca un vultur, analiza pe oricine din jurul lor. Chiar dacă ei sunt acum un cuplu, iar el nu mai este garda ei de corp, asta nu însemna că el nu se comportă ca una atunci când sunt în astfel de adunări cu mulţi oameni necunoscuţi. Acelaşi lucru îl păţeşte şi Deanne cu soţul ei, doar că ei doi merg mult mai rar la astfel de petreceri. Pe noi, ceilalţi, nu pot decât să ne amuze aceste faze ale lor şi să ne bucure în acelaşi timp. Prietenele mele au lângă ele bărbaţi care le adoră.

Ne-am restrâns grupul doar la noi patru şi râdem la glumele pe care noi le cunoaştem, vorbim subiecte mult mai personale şi încercăm să ne relaxăm până când licitaţia va începe şi toţi ne vom aşeza la mesele festive.

Nu ştiu cum, în timpul unei discuţii inima începe să îmi bată din ce în ce mai tare. Un chip, o siluetă, ceva mi-a stârnit această stare agitată. Şi mă opresc din a asculta discuţia pentru a mă uita în jur. De ce simt că l-am văzut? Oare e chiar el sau mintea mea îmi joacă feste? Mi-e chiar atât de dor de el încât încep să îl văd în fiecare bărbat înalt, cu părul mai lung şi cu barbă puţin mai neglijentă?

Şi îl văd. La câţiva metri în faţa mea, cu un pahar de şampanie în mână, alături de câteva persoane care îi vorbesc, dar pe care nu cred că le mai ascultă. Mă priveşte cu ochii lui blânzi şi pot

să citesc fericirea revederii, chiar dacă încearcă să o ascundă. Se scuză la ceilalţi şi se îndreaptă spre mine.

Inima mea face salturi până la cer şi înapoi şi abia îmi stăpânesc corpul să se liniştească şi să nu se lase copleşit de emoţie. La naiba, nici când l-am văzut la firmă nu am reacţionat aşa. Şi arată la fel de bine ca atunci. Poartă un costum clasic, negru, din trei piese, cu o cravată tot neagră. Arată atât de elegant şi privirea lui îmi încălzeşte tot corpul.

Doamne, ajută-mă să nu şarpe el în clipa în care o să deschidă gura să spună ceva.

— Cate, mă salută cald şi îmi cuprinde mâna cu degetele lui lungi, ducând-o la buzele calde pe care le lipeşte de degetele mele.

Atingere mai intimă şi mai fierbinte ca aceasta nu cred că putea să facă. Numai el putea să fie atât de galant şi să îmi facă din nou inima să bată doar pentru el, într-o secundă.

— Ben, mă bucur să te văd, reuşesc să vorbesc. Dă-mi voie să ţi-i prezint pe prietenii mei.

Tara Henson, Sofia Calabri şi iubitul ei, Nicholas Shannon.

Ben sărută la fel de galant mâinile celor două şi îl salută călduros şi pe Nicholas.

— Ben, ai o casă minunată, spune Nicholas, iar eu îi arunc Sofiei o privire iute, surprinsă.

— Mulţumesc, Nicholas. Este locul meu de refugiu când trebuie să lucrez la un proiect.

— Evenimentul este organizat de tine? îl

întreb pe Ben, pentru că dacă îi mai arunc o privire Sofiei, o să o ucid.

Putea să îmi spună că o să merg acasă la Ben, nu să mă lase să aflu în faţa lui! Sper să aibă o explicaţie bună pentru situaţia asta.

— Nu. Nişte prieteni m-au rugat să le pun la dispoziţie grădina pentru a organiza acest eveniment. Nici nu intenţionam să vin, dar ceva m-a îndemnat chiar în ultima clipă să particip.

— Era chiar ciudat să nu participi la un eveniment organizat chiar în curtea ta, spune uşor amuzată Tara.

— Aşa am gândit şi eu, zice el zâmbind uşor şi chiar dacă nu sunt un participant foarte activ al petrecerilor, la acesta m-am gândit că nu trebuie să lipsesc.

Apoi se întoarce spre mine şi cei trei prieteni ai mei imediat se antrenează într-o discuţie care îi face să se distanţeze subtil de noi.

Timp în care privirea mea este pierdută în ochii pătrunzători ai lui Ben. Inima continuă să îmi bată tot mai tare, dar atracţia dintre noi este din nou prezentă. O simt. Îl simt. Este tot mai aproape şi acum suntem la mai puţin de un metru distanţă între noi, formând deja un spaţiu al nostru.

— Mi-ai lipsit, şopteşte cât să îl aud doar eu, dar cuvintele le pot citi clar pe buzele lui ademenitoare.

Nu clipesc, nu răspund, sunt blocată. Dar mă bucură aceste cuvinte. Iar el nu are cum să nu îşi

dea seama din sclipirea ochilor mei.

Mă ia de mână şi îmi şopteşte.

— Hai să ieşim până afară.

Ne scuzăm rapid prietenilor mei şi mă las condusă de el, spre ieşire. Apoi pe nişte alei umbrite de copaci şi plante arămii, învăluite de toamna târzie, până ajungem într-un colţ de Rai. O seră din sticlă, cu geamuri uşor aburite, pe care o deschide tastând un cod într-o tastatură mică situată lângă clanţă. Şi înăuntru sera este ca o oază plină cu trandafiri de diferite culori, dar şi alte plante frumos colorate şi mulţi copaci înalţi. Înaintăm în acest colţ de paradis, în mijlocul căruia este amenajat un fel de loc de relaxare, cu o bancă, un scaun şi o măsuţă din fier forjat şi foarte elegante.

— Locul meu de relaxare. M-am gândit că aici este mai cald decât afară, iar tu ai o rochie destul de subţire.

— Ben, este superb acest loc.

— M-am gândit că o să îţi placă şi chiar îmi doream să ţi-l arăt.

— Atunci e bine că am venit în seara asta. Atât eu, cât şi tu, îi spun întorcându-mă cu faţa spre el.

— Am decis să vin doar în clipa când am aflat că o să fii şi tu aici.

Inima care se potolise câteva clipe, începe din nou să bată cu putere. Face un pas spre mine şi din nou corpurile noastre sunt aproape. Mai aproape.

— Chiar mi-a fost dor de tine, Cate. Ştiu, am greşit, am fost un prost şi te-am pierdut. Dar în săptămânile astea am crezut că îmi pierd minţile încercând să găsesc o modalitate de a te duce înapoi… de a te face să mă ierţi şi să vrei să fim din nou împreună. Ce am trăit în zilele acelea, pentru mine a fost ceva real. Chiar dacă aveam la bază o minciună, m-am îndrăgostit de femeia din faţa mea, amuzantă, deşteaptă, elegantă, sexy. Te iubesc, Cate! Şi vreau să ştiu dacă ai vrea să ne mai dai o şansă.

Capitolul 17

Ben

Este ultima mea şansă de a o aduce înapoi în viaţa mea. Dacă acum mă refuză sunt un om terminat, un om fără şansă de a mai trăi alături de persoana iubită câte zile oi mai avea.

— Te iubesc, Cate. Şi vreau să ştiu dacă ai vrea să ne mai acorzi o şansă.

Este mărturisirea mea sinceră. Cea mai mare dorinţă a mea este să o ţin din nou în braţe pe femeia din faţa mea. Am crezut că pic din picioare când am văzut-o cât este de frumoasă în seara asta. Am murit şi am înviat într-o fracţiune de secundă când privirile noastre s-au intersectat. Şi am ştiut că aici este locul potrivit pentru a-i mărturisii sentimentele mele, fără întreruperi din

partea altcuiva. Ochii ei strălucesc. Dar nu strălucesc doar din cauza luminilor din jurul nostru, ci pentru că văd lacrimi în ei.

Într-o clipă inima mea se face mică.

Dumnezeule, nu îmi spune că am dat-o chiar atât de rău în bară!

— De ce dracu' nu ai spus asta de când ai venit la birou? strigă ea la mine, certându-mă. Am plâns ca proasta atâtea nopţi crezând că am fost doar o paraşută pentru tine şi că de fapt tu nu simţi la fel ca şi mine.

Face un pas în spate şi nu ştiu dacă să mă bucur de cuvintele ei sau să mă sperii de distanţa pe care o pune între noi.

Trage aer în piept şi îşi face vând cu palmele pentru a-şi răcorii faţa.

— De data asta o facem ca la carte, zice ea.

Se uită din nou în ochii mei şi îmi întinde palma.

— Eu sunt Cathrine Deville. Dar poţi să îmi spui Cate. Sunt CEO al Devils Automobiles, care este în acelaşi timp o afacere de familie. Mai exact am preluat conducerea de la părinţii mei care au rămas doar preşedinţi de onoare şi cei care merg la toate evenimentele publice, pentru că eu urăsc ca lumea să mă oprească pe stradă şi îmi place să am o viaţă cât mai normală. Am patru prietene de suflet pentru care mi-aş da şi viaţa, trei dintre ele deja şi-au găsit partener, aşa că am rămas doar cu una pe cap, Tara, pe care ai cunoscut-o. De

asemenea ai cunoscut-o şi pe Sofia şi iubitul ei. Când nu sunt la birou, ei sunt cam singurii cu care prefer să îmi petrec timpul liber. Aaa. Şi noi fetele, avem câteva proprietăţi cumpărate împreună, unde facem tot posibilul ca măcar o dată pe lună să ne întâlnim şi să petrecem un weekend împreună. Plus parteneri.

Cuvintele ei ies ca un val şi nici nu ştiu dacă a apucat să respire în timp ce mi-a spus toate aceste informaţii. Zâmbesc şi îmi place noua ei abordare, aşa că îi cuprind degetele cu mâna mea.

— Bună Cate. Eu sunt Benjamin Rayment. Creez softuri şi jocuri pe care partenerul şi prietenul meu Larry le vinde, după ce echipa noastră le dezvoltă şi le testează. Mai am un asistent, gardă de corp, prieten, de toate la nevoie, numit Jimmy, care regretă amarnic comportamentul lui faţă de o anumită domnişoară pe care amândoi am sechestrat-o acum câteva săptămâni. Urăsc să fiu în centrul atenţiei şi de asemenea prefer oricând să îmi petrec seara în casă, la un film, cu un pahar de vin, decât să ascult nişte oameni linguşitori care încearcă să profite de ceilalţi. Cu toate astea am venit în seara asta pentru că am încredere în prietenii mei că voi face ceva benefic cu banii care se vor strânge şi pentru că era singura şansă să o văd pe singura femeie pe care am iubit-o şi pe care o iubesc.

Zâmbeşte.

— Mă bucur să te cunosc, Ben. Şi unde e

femeia asta acum?

O trag de mână în braţele mele.

— Acum este acolo unde îi e locul. Lângă mine.

— Ben, şopteşte ea încet, nu am iubit niciodată un bărbat până să te cunosc pe tine. M-ai făcut să simt ceea ce credeam că nu voi cunoaşte niciodată, şi anume dragostea adevărată.

— Îmi pare rău că te-am şi făcut să suferi.

Cate.

— Şi mie îmi pare rău că te-am minţit.

O mână mi-o las petrecută peste talia ei, lipind-o mai bine de corpul meu, iar cu cealaltă îi ating obrazul fin. Sunt pierdut în privirea ei fierbinte.

— Spune-mi că acum eşti a mea, Cate. Spune-mi că nu mai pleci.

— Sunt a ta, Ben. Numai a ta şi nu am să mai plec de lângă tine.

Alte cuvinte sunt de prisos şi o sărut cu toată dragostea pe care i-o port. Ne pierdem într-un sărut plin de pasiune abţinută în toate aceste săptămâni. Degetele ei se agaţă de părul meu, trăgându-mă mai aproape, eu îi cuprind talia cu palmele mele, lipind-o de pelvisul meu pentru a o face conştientă de dorinţa care creşte tot mai tare pentru ea. Cate geme şi limbile noastre devin tot mai nesătule să se guste, iar atingerile tot mai îndrăzneţe. Îi cuprind fundul cu palma mea mare şi ea mă trage puţin mai tare de păr gemând din

nou.

— Intenţionam să te iau încet, o cină, un film şi alte chestii cuminţi înainte de a trece la etapa finală, îi spun încet deprinzându-mi cu greu buzele de ale ei, dar continuând să îi sărut maxilarul pe care ea mi-l oferă fără reţinere şi coborând spre gât. Dar mă tem că deja te vreau prea tare şi sunt pe punctul de a te avea exact aici, acum.

— Sunt şanse să ne găsească cineva aici?

— Doar grădinarul care vine mâine.

— Atunci dă-o dracu' de cină că oricum o să mâncăm mai târziu.

Îmi cuprinde faţa cu palmele şi îmi acoperă gura cu a ei şi din nou ne lăsăm pradă unui sărut mistuitor, doar că acum ştim că nu ne vom opri.

— Doar că trebuie să avem grijă la haine să fie prezentabile când ne întoarcem, zice ea chicotind.

O întorc cu spatele la mine şi sărutând-o pe gât îi deschid încet nasturii de la rochie şi o ajut să iasă din ea, fără a o murdări.

Rămâne în faţa mea doar în lenjeria intimă din dantelă neagră, având dres cu bandă adezivă şi pantofii negri cu toc cui.

— Eşti atât de frumoasă, şoptesc întorcând-o cu faţa spre mine şi cuprinzând-o din nou în braţele mele.

Şi o sărut până nu mai am aer.

— Tu nu e nevoie să scapi decât de sacou, spune ridicând colţul gurii şi privindu-mă jucăuş.

— Să înţeleg că ai ceva în plan? o citesc eu cu

uşurinţă în timp ce îmi aşez sacoul pe spătarul scaunului, lângă rochia ei.

— Aşază-te pe bancă, îmi ordonă ea şi mă conformez imediat.

— Asta îmi aminteşte de prima noastră seara împreună, spun zâmbind, în timp ce ea vine încet ca o felină spre mine.

Se aşază la fel ca atunci în poala mea, cu câte un picior de-o parte şi de alta a bazinului meu.

— Exact la asta m-am gândit şi eu, zice ea frecându-se încet de mine. E nevoie de prezervative?

Se opreşte şi mă priveşte cu ochii mari.

— Că nu am la mine!

Încep să râd şi o trag spre mine, sărutând-o.

— Nimic nu s-a schimbat, iubito. Nu a mai fost nimeni de când te-am cunoscut pe tine.

— Iar eu sunt în continuare pe pilule, completează uşurată şi imediat mâinile noastre încep să exploreze.

Sărutările mele coboară pe gâtul ei fin, spre sânii plini, peste dantelă, apoi îi dezgolesc un sân şi mă răsfăţ cu sfârcul deja întărit de dorinţă, făcând-o să scoată sunete dulci şi tot mai erotice.

Mâna ei îmi găseşte cureaua şi fără prea mult efort, mă eliberează de bariera pantalonilor şi a lenjeriei intime şi mă conduce spre intrarea în miezul ei cald.

— Te iubesc, Cate, îi şoptesc când o pătrund încet.

— Oh, Ben, geme ea, şi eu te iubesc!

Sunt tot în ea şi senzaţia este la fel de fenomenală pe cât mi-o aminteam. Femeia asta minunată este a mea şi numai a mea şi o iubesc la nebunie. Începe să se mişte deasupra mea şi cu fiecare mişcare vin în întâmpinarea ei, făcând contactul şi mai pătrunzător, mai rapid, mai intens. Ne sărutăm cu poftă şi degetele ei sunt tot mai adâncite în umerii mei.

Îşi roteşte soldurile şi mă tachinează aşa cum ştie mai bine, încât simt că îmi pierd controlul.

— Cate, mă omori şi nu o să dureze prea mult dacă mai faci aşa.

— Sunt aproape, Ben, geme ea printre buzele noastre lipite.

Cuvintele ei mă îndeamnă să îi prin şoldurile să îmi mişc pelvisul, ajutând-o să mă simtă tot mai adânc, şi mărim ritmul mişcărilor noastre până când o simt strângându-se în jurul meu şi aproape că ţipă când orgasmul ne loveşte în acelaşi timp. Se prăbuşeşte peste mine epuizată şi o cuprind cu braţele pentru a mă bucura de senzaţia plăcută a corpului ei lipit de al meu.

— Am putea să rămânem aici? mă întreabă chicotind.

— Oricât de mult mi-aş dori, nu ştiu cât o să îi încânte pe prietenii tăi această absenţă.

— Ar fi surprins cât de mult o să îi încânte.

— Să înţeleg că ei cunosc povestea noastră?

— Chiar foarte bine.

— Şi nimeni nu vrea să mă omoare pentru cum ţi-am vorbit?

— De ce ar face-o? Mi-am meritat-o. Ei ştiu foarte bine că totul a pornit de la o mare minciună inventată de mine.

Mă sărută scurt pe buze şi continuă, puţin tristă.

— Doar că nu vreau să mă întorc, să mă uit lung la tine cum eşti la o altă masă şi să aştept să bage o repriză de dans să mai fiu lângă tine.

Zâmbesc şi e rândul meu să o sărut.

— Iubita mea, nici nu o să fie cazul. Când te-am văzut pe listă i-am rugat pe prietenii mei să mă aşeze lângă tine. Dacă seara asta nu decurgea deloc aşa cum speram, iar tu îmi dădeai un şut în fund, m-aş fi retras frumos de la petrecere, iar tu ai fi avut un scaun liber lângă tine, fără să ştii că eu urma să stau acolo. Cu ocazia asta am şi blocat un scaun unde nu urma să stea niciun alt bărbat, dar asta e partea a doua a intenţiei mele.

— Deci o să stai lângă mine toată seara? întreabă ea plină de entuziasm.

— Doar dacă vrei.

— Normal că vreau!

Mă sărută pe buze, pe obraji, pe frunte şi sunt învăluit de o bucurie nemărginită lângă această femeie fenomenală.

— Iar după aceea, aş vrea să rămâi la mine, continuu eu. Cred că avem multe de recuperat şi momentan nu sunt capabil să te las să pleci aşa

repede.

O sărut din nou şi îi spun:

— Am să fiu sincer cu tine, Cate. Niciodată nu am stat cu o femeie atâtea zile la rând, cum am stat cu tine. Şi mi-a plăcut. Mi-a plăcut să mă trezesc lângă tine, la fel de mult pe cât mi-a plăcut să vin în acea cameră de hotel ştiind că tu eşti acolo.

— Atunci o să vedem ce putem face pentru a continua acel aranjament, care şi mie mi-a plăcut la fel de mult.

Capitolul 18

Cate

Un singur bărbat m-a făcut să mă îndrăgostesc, acelaşi bărbat m-a făcut să cunosc ce înseamnă să suferi cu adevărat în dragoste, dar tot el este cel care m-a făcut să iubesc cu adevărat şi alături de el să cunosc fericirea.

Practic am fost aproape nedespărţiţi din aceeaşi seară în care a avut loc gala.

Când ne-am întors la petrecere, licitaţia deja începuse, iar cina deja se servea. Am putut instant să citesc pe chipurile prietenelor mele, dar şi al lui Nicholas bucuria de a mă vedea revenind de mână cu Ben.

— Pentru că totul este bine acum, te iert că nu mi-ai spus că asta e proprietatea lui Ben, îi spun

Sofiei.

— Eu nu am lăsat-o să spună, sare Tara în apărarea ei. Nu am vrut să riscăm să te sperii şi să nu mai vrei să vii şi oricum nu ştiam dacă el va fi sau nu aici în seara asta.

— Din fericire totul a decurs aşa cum am sperat, chicoteşte Sofia fericită.

Pentru a nu-l face pe Ben să înroşească, m-am abţinut de la a completa cu voce tare că lucrurile au decurs mai bine decât a sperat oricine. Chiar dacă ele probabil bănuiesc, detaliile astea le voi da fetelor când vom fi singure.

După acea seară minunată, lucrurile au decurs minunat. Aşa cum am spus, cel mai mult timp liber îl petreceam la el, pe această minunată proprietate care era tot mai învăluită de culorile frumoase ale toamnei.

Petreceam timpul îmbrăţişaţi, câteodată cu tabletele sau telefoanele în mână, muncind, până când deveneam tot mai conştienţi de atingerile involuntare şi în secunda următoare tabletele dispăreau, hainele la fel, iar noi ne bucurăm de iubirea noastră. Nu ne mai săturam unul de celălalt şi nici nu cred că ne vom sătura vreodată.

Personal, totul era ideal. Profesional, totul mergea la fel de bine.

Înainte de revederea mea cu Ben, cum mă aşteptam, am primit un telefon de la preşedintele primei companii la care el se dusese cu softul, iar aceştia îl refuzaseră. Acesta era acum intrigat de

decizia mea, dar eu i-am punctat foarte concret beneficiile din punctul meu de vedere şi chiar l-am numit un manager slab şi, scuzaţi expresia, „fără coaie”, pentru că nu a avut curajul să investească nişte bani, care pe termen lung i-ar fi adus mult mai mult profit. O lună mai târziu, acesta din urmă îl suna disperat pe Ben să bată palma pe softul acesta, fără ca oferta să sufere modificări. Adevărul este că îl cam speriasem la telefon, punctându-i că eu aş mări preţul pentru soft dacă aş fi în locul dezvoltatorului, iar el s-a speriat, crezând că ideea va fi adoptată de Ben.

Aşa că Ben şi, în primul rând, Larry erau acum liniştiţi că vor putea să investească în noi oameni pentru a dezvolta softuri şi pentru alte companii de automobile.

Şi tot la acest subiect fiind, într-o seară Ben m-a întrebat de ce după tot ce se întâmplase între noi, eram dispusă să plătesc toată suma din prima prezentare.

M-am uitat la el ridicând o sprânceană.

— Ce om de afaceri sunt eu dacă aş lua decizii bazate pe viaţa mea sentimentală? Am văzut în softul tău o oportunitate pe care nu voiam să o pierd pentru că i-am văzut valoarea. Ai cunoscut-o pe Mina, e o dulceaţă de fată. La ea şi la sănătatea ei m-am gândit şi ştiam că pe lumea asta mai există măcar un om, mama ei, care ar fi fost de acord cu decizia mea şi amândouă, de fapt toate cinci, eram dispuse să plătim din buzunarul

nostru, în cazul în care consiliul meu de administraţie ar fi îndrăznit să se revolte.

Zâmbeşte şi îmi sărută toată fata, ochii, obrajii, bărbia, până încep să râd, gâdilată de barba lui.

— Dar tu de ce dracu’ mi-ai dat, practic, gratis softul?

— Tocmai pentru că am ştiut că gândeşti aşa. Mi-ai spus încă din seara în care ai văzut prezentarea. Nu ai vorbit nici măcar o secundă ca toţi ceilalţi oameni de afaceri, ci ca o femeie cu suflet bun, care se gândea la lumea din jur şi nu la buzunarul ei. Nici nu ai clintit când ai văzut suma şi recunosc că m-a surprins, chiar de atunci, lipsa ta de reacţie la o valoare aşa mare, doar că nu am sesizat pe moment.

Face o pauză, cât să mă sărute cast pe buze.

— Cu o seară înainte am vorbi cu Larry şi am încercat să îl înduplec şi să îl fac să accepte nebunia mea. I-am zis că avem nevoie de o primă companie care să ne cumpere softul, iar după aceea vor veni şi restul. Şi aşa s-a întâmplat.

Mă sărută din nou.

— Şi să nu crezi că nu ştiu că ai avut o discuţie cu preşedintele de la cealaltă companie, pentru că ştiu că lucrurile s-au mişcat mai mult datorită ţie.

— Eu doar am grăbit inevitabilul, scumpule. El oricum urma să îl cumpere, pentru că între noi mereu este o competiţie, iar eu deja câştigasem foarte mult teren cu noua ta inovaţie.

— Oricum, eu îţi sunt recunoscător.

— Suntem la egalitate. Măcar atât puteam să fac după ce mi-ai dat pe gratis munca ta de ani de zile.

Îl sărut şi eu.

— Acum Larry e fericit.

— Doar că eu i-am mai promis ceva şi mintea mea a uitat complet, dar împieliţatul mi-a amintit ieri, zice strâmbând din nas.

— Nu îmi spune: primul tău copil? zic amuzată.

Începe să râdă.

— Nu chiar… Un nou joc.

— Tot un fel de copil de-al tău.

— Exact, râde el.

— Şi care e problema?

— Că îmi place prea mult să stau cu tine în braţe, decât să mă apuc de altceva, zice şi mă sărută zgomotos pe gât, făcându-mă să chicotesc.

— Uite cum facem, îi propun eu. Şi eu trebuie să mă ocup puţin mai mult de companie, pentru că nu vreau să am discuţii cu oameni cu care nu mă văd cu zilele, aşa că hai să amenajăm biroul în aşa fel încât să putem lucra amândoi fără probleme, atunci când suntem împreună. Iar acelaşi lucru îl facem şi când suntem la mine în apartament.

— Îmi place ideea ta, dar eu am o propunere şi mai bună. Ştiu că îţi place să ai spaţiul tău şi să ai în continuare acel sentiment de independenţă cu care te-ai obişnuit după atâţia ani, dar aş vrea să

te muţi aici cu mine. De tot. Nu trebuie să vinzi apartamentul tău, doar că aş vrea să consideri cu adevărat că această casă este şi a ta, iar eu să am acel sentiment confortabil, că de fiecare dată când vin acasă, tu vei fi aici, hainele tale vor fi aici, lucrurile tale, căldura şi parfumul tău.

Este adevărat că eram o persoană care ţinea la independentă ca femeie şi nu m-aş fi văzut niciodată trăind viaţa de zi cu zi alături de altcineva, dar de când l-am cunoscut pe el, viaţa mea s-a schimbat. Alături de el am creat noi dependenţe: dependenţa de el.

— Mi-ar face cea mai mare plăcere să împart cu tine această minunată casă. Proprietatea ta ne-a adus împreună, aşa că m-aş bucura să simt că este locul nostru de suflet.

— Nu ai idee cât de tare mă bucur!

Sar în braţele lui şi sărutul nostru plin de fericire, este dominat încet de dorinţa care creşte tot mai tare, ca de fiecare dată.

O lună mai târziu, cu o zi înainte de revelionul pe care urma să îl petrecem alături de ceilalţi prieteni, Ben a organizat o cină intimă în sera minunată, unde m-a cerut de soţie.

Ce? Credeţi că am acceptat? Ha!

Normal că am acceptat!

– Sfârşit –